

สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

นางสไบทิพย์ แสงอรุณ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2566

Digital Competencies of Teachers in Schools under The Secondary
Educational Service Area Office Suratthani Chumphon

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration
School of Educational Studies Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

ชื่อและนามสกุล นางสาวไบทีย์ แสงอรุณ

แขนงวิชา / วิชาเอก บริหารการศึกษา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.มนพันธ์ ชาญศิลป์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา คำนวณค่าอิสระ สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร
ผู้ศึกษา นางสาวไพบติศย์ แสงอรุณ รหัสนักศึกษ 2632300915
ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.มนพันธ์ ชาญศิลป์ ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูใน
สถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร และ
2) เปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชุมพร สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 287 คน
โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan จากนั้นใช้
วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความรู้ด้านดิจิทัล ทักษะด้านดิจิทัล และคุณลักษณะด้าน
ดิจิทัล และ 2) ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา
และประสบการณ์การทำงาน พบว่าในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ สมรรถนะด้านดิจิทัล ครู สถานศึกษา มัธยมศึกษา

Independent Study title: “Digital Competencies of Teachers in Schools under The Secondary Educational Service Area Office Suratthani Chumphon”

Author: “Mrs. SABAITHIP SAENGARUN”; ID: “2632300915”;

Degree: Master of Education (Educational Administration)

Independent Study Advisor: Dr. Manaphan Charnsilp; Academic year: 2023

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the digital competency of teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office Surat Thani Chumphon; and (2) to compare the digital competency of teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office Surat Thani Chumphon as classified by academic status, educational qualification, and work experience.

The research sample consisted of 287 teachers in secondary schools in Chumphon province under the Secondary Educational Service Area Office Surat Thani Chumphon, during the 2023 academic year, obtained by stratified random sampling based on school size. The sample size was determined based on Krejcie and Morgan’s Sample Size Table. The employed research tool was a questionnaire on the digital competencies of teachers in secondary school, with reliability coefficient of .98. Statistics employed for data analysis were the frequency, percentage, mean, standard deviation, and _One-way ANOVA.

The research findings revealed that (1) the overall digital competency level of teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office Surat Thani Chumphon was rated at the high level. When considering the specific aspects of digital competency of the teachers, they could be ranked from top to bottom based on their rating means as follows: that of digital knowledge; that of digital skills; and that of digital attributes; and (2) as for the comparison results of the digital competency of teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office Surat Thani Chumphon as classified by academic status, educational qualification, and work experience, it was found that there were no significant differences in the overall digital competency of teachers.

Keywords : Digital competency, Teacher, Secondary education

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคลากรหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.มนพันธ์ ชาญศิลป์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้ให้คำแนะนำ ปรึกษา ช่วยเหลือ ตรวจสอบ พร้อมแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่จนงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พ่วงสมจิตร กรรมการสอบการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ที่ให้ความรู้และข้อแนะนำที่ดี ที่ช่วยพัฒนาความคิดของผู้วิจัยในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนคณาจารย์แขนงวิชาบริหารการศึกษาทุกท่านที่ให้ความรู้ตลอดระยะเวลา ที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ที่นี้ ตลอดจนเพื่อนๆ พี่น้อง แขนงวิชาบริหารการศึกษา ที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้อำนวยการ ดร.เกษมพร ขวาลิต รองผู้อำนวยการ ดร.ภัค วดี ผลพุกษา และดร.จิณัฐตา สอนสังข์ ที่ได้ให้ความกรุณาและความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในครั้งนี้แต่บิดา มารดา คณาจารย์ผู้มีประคุณ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

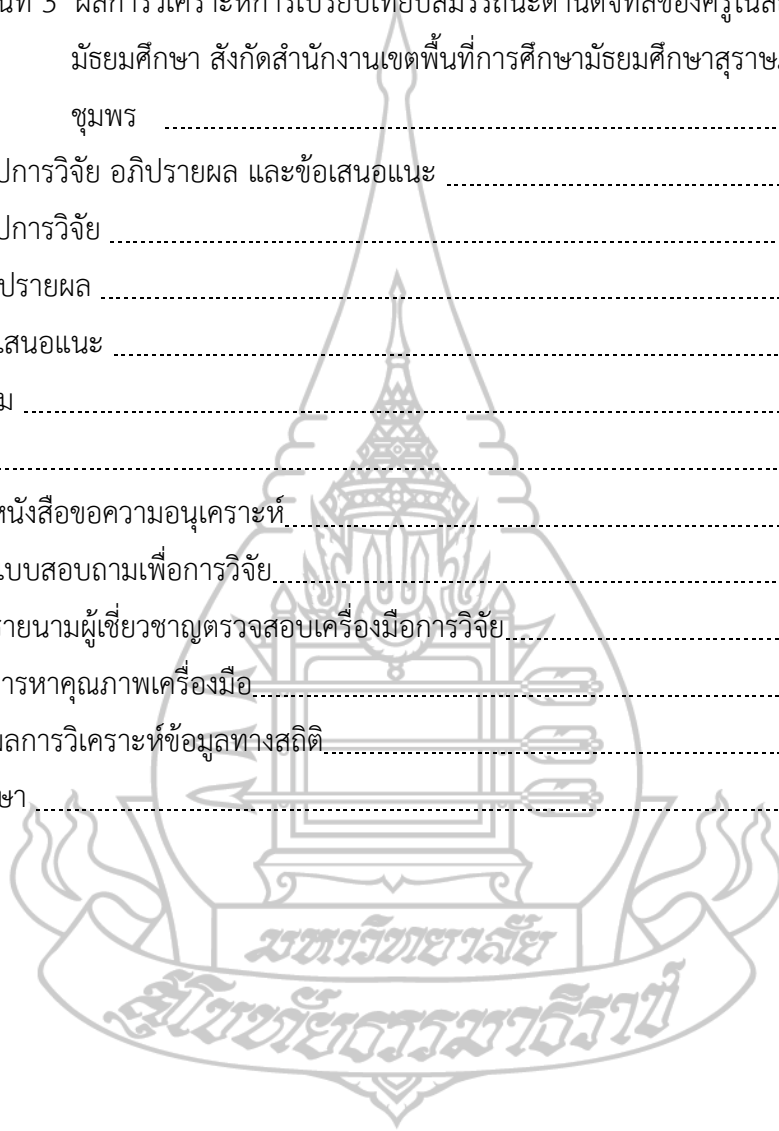
นางสไบทิพย์ แสงอรุณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่ได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะด้านดิจิทัล	7
บริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	30
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร	36
บทที่ 5 สรุปรการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
สรุปรการวิจัย	40
อภิปรายผล	41
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	45
ภาคผนวก	54
ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	55
ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	59
ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	64
ง การหาคุณภาพเครื่องมือ	66
จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	70
ประวัติผู้ศึกษา	72

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อกำหนดตัวแปร	11
ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน	30
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) และระดับสมรรถนะด้านดิจิทัล ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวม	32
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ของระดับสมรรถนะดิจิทัล ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านความรู้ดิจิทัล	33
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) และระดับสมรรถนะด้านดิจิทัล ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านทักษะด้านดิจิทัล	34
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) และระดับสมรรถนะด้านดิจิทัล ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านคุณลักษณะด้านดิจิทัล	35
ตารางที่ 4.6 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ	36
ตารางที่ 4.7 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวุฒิการศึกษา	37
ตารางที่ 4.8 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ...	38

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย 3

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว ส่งผลให้ระบบสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและระบบการศึกษาเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันสูง และมีเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการเข้ามาของแหล่งข้อมูลมหาศาล ที่สามารถเข้าถึงได้ด้วยการสื่อสาร อินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อกันทั่วโลก ทำให้โลกเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างไม่อาจคาดเดาได้ ไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การทำงาน รวมไปถึงการเรียนรู้และระบบการศึกษา เพราะเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้นทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีคิด และพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่เติบโตขึ้นในโลกที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง รวมทั้งเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอน ในการบริหาร การศึกษาในโลกยุคปัจจุบันจึงต้องมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วเพื่อทำให้ทุกองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรการศึกษาได้ตระหนักและหาวิธีต่าง ๆ ที่จะสามารถรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกการพัฒนา ในปัจจุบัน ซึ่งการรู้และปรับตัวก่อนจะทำให้ได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลได้อย่างมีความพร้อม สามารถสร้างโอกาสที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาขององค์กรและ พัฒนาคุณภาพในการดำรงชีวิตในสังคม ได้อย่างมากมาย

บริบทของประเทศไทยในยุคดิจิทัลมีความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด งานบางประเภทที่อาจต้องเปลี่ยนบทบาทไป เช่น ครูกลายเป็นผู้อำนวยการสอนมากกว่าผู้สอน (นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2562 : 5-6) เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งผลต่อฐานความรู้และขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐ ต้องการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพ การพัฒนาดิจิทัลเป็นประโยชน์ต่อ เศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม จึงมีความจำเป็นที่รัฐต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนากำลังคนให้เกิดความพร้อมและความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และส่งเสริม สนับสนุนให้ หน่วยงานของรัฐใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์รวมทั้งสร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อและ สารสนเทศ การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการศึกษาดำเนินไปอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยเห็นได้จากความสนใจอย่างต่อเนื่องในด้านนโยบายการศึกษาแห่งชาติของประเทศ โดย กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายด้านการศึกษาในการพัฒนาการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัล โดยมีการ

กำหนดให้ สมรรถนะดิจิทัล เป็นหนึ่งในเก้าสมรรถนะที่สำคัญของพลเมืองในยุคศตวรรษที่ 21 (INTEF,2017) พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดนโยบายที่จะปรับและเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดการ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยทั้งการบริหารงานและการจัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) มีจุดเน้นที่สำคัญในการพัฒนาครูทุกระดับให้มีทักษะ ความรู้ และความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถทำหน้าที่วิทยากรมืออาชีพ ใช้สื่อดิจิทัลเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562 : 1-4) สมรรถนะดิจิทัลจึงเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถและความเป็นมืออาชีพในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนในการที่จะบูรณาการทั้งความคิดรวบยอดหลักและกิจกรรมที่เสริมสร้างและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้อย่างลงตัวจนทำให้ผู้เรียนนำเอาความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในโลกดิจิทัล (วิชัย วงษ์ใหญ่, มาตรฐานพัฒนาผล: 2564 : 7) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูในยุคปัจจุบันจะต้องมีความรู้ความสามารถในการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งไม่เพียงความรู้และทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่ครูจะต้องมีทักษะที่มีการผสมผสานระหว่าง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างสรรค์เหมาะสม ปลอดภัย และมีจริยธรรมทั้งในด้านการทำงาน การแก้ปัญหา การสื่อสาร การจัดการข้อมูล การร่วมมือ การสร้างเนื้อหาและความรู้หรือที่เรียกว่า สมรรถนะดิจิทัล (Digital Competence) (กนิชชา ศิริศักดิ์, 2559)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ซึ่งเป็นหน่วยงานทางการศึกษา และเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้วิจัย ได้กำหนดกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพรประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ได้มีนโยบายพัฒนาด้านผู้บริหาร ครู บุคลากร และสถานศึกษา กล่าวว่า ผู้บริหาร ครู บุคลากร มีความรู้ทางด้านภาษา ทักษะดิจิทัล สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ โดยจุดเน้นการดำเนินงาน คือ ครูจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ใช้สื่อ ดิจิทัล นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่หลากหลายวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และสมรรถนะของผู้เรียนทุกระดับ ครูและบุคลากรมีความรู้ ทักษะทางด้านภาษา ทักษะการสื่อสาร ทักษะดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ นำนวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ (ประกาศนโยบายและจุดเน้นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร, 2566)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร เพื่อจะนำ

ผลการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในครั้งนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครู ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

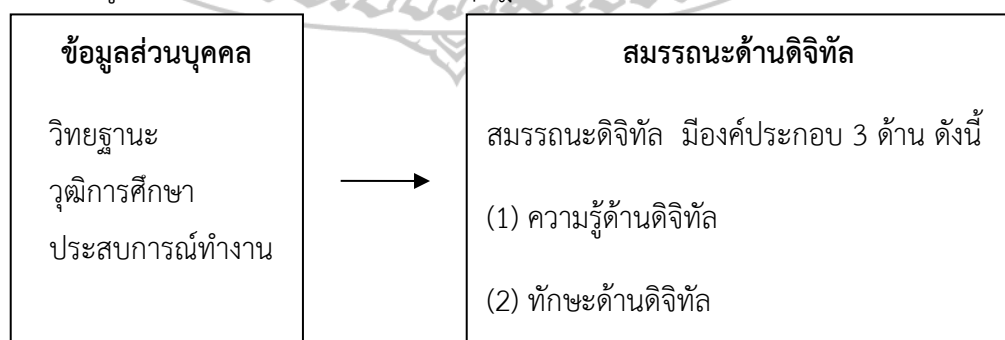
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

2.2 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยผู้วิจัย ได้อาศัยแนวคิดของ INTEF (2017), Bowden (2007), Hilberg J. Scott (2008), UNESCO (2008), สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563), กิตติพิศ โคนสันเทียะ และคณะ (2565), สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2562), สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2561), The University Library of The University of Illinois (2014), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564), นัทธีรัตน์ พิระพันธ์ และคณะ (2561) สำนักงานข้าราชการพลเรือน ก.พ. (2562) ซึ่งสามารถสังเคราะห์สมรรถนะด้านดิจิทัลของครู โดยกำหนดกรอบแนวคิดทางทฤษฎี ไว้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษากาการศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร มีตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1) วิทยฐานะ
- 2) วุฒิการศึกษา
- 3) ประสบการณ์ทำงาน

4.1.2 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครู

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครู ผู้วิจัยได้รวบรวมสมรรถนะด้านดิจิทัลของครู ตามแนวคิดของนักวิชาการต่างๆ INTEF (2017), Bowden (2007), Hilberg J. Scott (2008), UNESCO (2008), สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563), กิตติพิศ โคนสันเทียะ และคณะ (2565), The University Library of The University of Illinois (2014), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564), นัทธิรัตน์ พิระพันธ์ และคณะ (2561) สำนักงานข้าราชการพลเรือน ก.พ. (2562) และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นำมาประกอบในการวิจัย ประกอบด้วย สมรรถนะดิจิทัลมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้ด้านดิจิทัล (2) ทักษะด้านดิจิทัล (3) คุณลักษณะด้านดิจิทัล

4.2 ขอบเขตด้านประชากร

4.2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน ในสถานศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำนวน 22 โรงเรียน มีครูทั้งหมด 1,132 คน (ข้อมูลบุคลากรประจำปีการศึกษา 2566 อ้างอิงจาก HRMS ระบบบริหารงานบุคคลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร)

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานีชุมพร จำนวน 287 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญ ดังนี้

5.1 สมรรถนะ

สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานส่งผลให้งานประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ด้านคือ ความรู้ (Knowledge) ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ทักษะ (Skills) ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานนั้น ๆ และคุณลักษณะ (Attributes) พฤติกรรมส่วนบุคคลที่แสดงออกต่อการปฏิบัติงานนั้น ๆ

5.2 สมรรถนะด้านดิจิทัล

สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานบนเครือข่ายระบบดิจิทัลทุกรูปแบบอย่างเชี่ยวชาญ ส่งผลให้งานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ด้านดิจิทัล (Knowledge) ทักษะด้านดิจิทัล (Skills) และ คุณลักษณะด้านดิจิทัล (Attributes)

5.2.1 ความรู้ด้านดิจิทัล (Knowledge) หมายถึง รู้และเข้าใจในวิธีการปฏิบัติงานของเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย ความรู้และเข้าใจวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ดิจิทัลผ่านรูปแบบที่หลากหลาย ความรู้และเข้าใจวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนและงานด้านงานบริหารสถานศึกษา ความรู้และเข้าใจวิธีติดต่อสื่อสารบนเครือข่ายดิจิทัล ความรู้และเข้าใจวิธีประเมินความถูกต้องของข้อมูลก่อนเข้าสู่ระบบดิจิทัล ความรู้และเข้าใจวิธีการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบดิจิทัล ความรู้และเข้าใจวิธีการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปและแอปพลิเคชันต่างๆ ความรู้และเข้าใจวิธีการนำเสนอผลงานบนสื่อดิจิทัล ความรู้และเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ความรู้และเข้าใจวิธีการป้องกันภัยคุกคามที่เกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย

5.2.2 ทักษะด้านดิจิทัล (Skills) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย ทักษะในการใช้งานวัสดุ อุปกรณ์ดิจิทัลในการปฏิบัติงาน ทักษะในการสร้างสื่อจากเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะในการรวบรวม วิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลต่างๆ ในระบบคอมพิวเตอร์ ทักษะในการนำเสนอผลงานผ่านสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ ทักษะในการค้นคว้าผ่านเว็บไซต์และใช้บริการพื้นฐานบนอินเทอร์เน็ต ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่ออบรม/สัมมนาออนไลน์ หรือเพื่อประเมินการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ ทักษะในการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่เกิดจากการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัล ทักษะในการใช้งานแอปพลิเคชัน/โปรแกรมสำเร็จรูป และทักษะในการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน

5.2.3 คุณลักษณะด้านดิจิทัล (Attributes) หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีจริยธรรม มารยาท และการตระหนักถึงคุณค่าของระบบดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย การตระหนักถึงคุณค่าของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต การตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรม และมารยาทในการอยู่ร่วมกันในสังคมเครือข่าย การปฏิบัติตามกฎหมายดิจิทัลอย่างเคร่งครัด การตระหนักถึงความปลอดภัยและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นบนเครือข่ายดิจิทัล การปฏิบัติงานอย่างรู้คุณค่าและบรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ

5.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่มี ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำนวน 22 โรงเรียน มีบุคลากรทั้งหมด 1,110 คน

6. ประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพรและผู้อื่นที่สนใจ สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นทิศทางในการกำหนดนโยบายการพัฒนาครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพรและในหน่วยงานของตน ให้มีสมรรถนะด้านดิจิทัลเพื่อพัฒนาองค์กรต่อไปได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะด้านดิจิทัล
 - 1.1 ความหมายของสมรรถนะ
 - 1.2 ความหมายและความสำคัญของสมรรถนะด้านดิจิทัล
2. บริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี

ชุมพร

- 2.1 สถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร
- 2.2 นโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานีชุมพร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะด้านดิจิทัล

1.1 ความหมายของสมรรถนะ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีนักวิชาการให้ความหมายของสมรรถนะไว้อย่าง หลากหลาย เนื่องจากสมรรถนะเป็นปัจจัยในการทำงานที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ องค์กร โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพราะสมรรถนะเป็น ปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้ส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กร เป็นตัวแปรที่ได้รับ ความสนใจและศึกษากันอย่างแพร่หลาย ในที่นี้ผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายไว้ดังนี้

Parry (1997, อ้างถึงใน สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ,2548) นิยามคำสมรรถนะว่า คือ กลุ่มของความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) และคุณลักษณะ (attributes) ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมี ผลกระทบต่องานหลักของตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ โดยกลุ่มความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะดังกล่าว

สัมพันธ์กับผลงานของตำแหน่งงานนั้น ๆ และสามารถวัดผลเทียบกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับและ เป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างขึ้นได้ โดยผ่านการฝึกอบรมและการพัฒนา เช่นเดียวกับ Boyatzis (1982) ที่กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) ทักษะ (Skill) จินตภาพส่วนตน (Self-Image) หรือบทบาททาง สังคม (Social Role) หรือองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้การปฏิบัติงาน เพื่อนำให้ได้ผลงานสูงกว่า เหนือว่าเกณฑ์เป้าหมายกำหนดไว้

Oberlander et al. (2020) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ชุดของความรู้พื้นฐาน (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Abilities) และคุณลักษณะ (Othercharacteristic) ที่ บุคคลใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ภาระหน้าที่งาน กำหนดไว้โดยพิจารณาจากการใช้สื่อดิจิทัลสำหรับการทำงาน

อานนท์ ศักดิ์วีระวิญญ์ (2547) ได้สรุปคำนิยามของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะ คือ คุณลักษณะของบุคคล ซึ่งได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณสมบัติต่าง ๆ อันได้แก่ ค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ คุณลักษณะทางกายภาพและอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นและสอดคล้องกับความเหมาะสม กับองค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องสามารถจำแนกได้ว่าผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานได้ต้องมีคุณลักษณะเด่น ๆ อะไรหรือลักษณะสำคัญ ๆ อะไรบ้างหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือสาเหตุที่ทำงานแล้ว ไม่ประสบความสำเร็จเพราะขาดคุณลักษณะบางประการคืออะไร เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) กล่าวว่า “สมรรถนะ คือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้ บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ ในองค์กร” กล่าวคือ การที่บุคคลจะ แสดงสมรรถนะใดสมรรถนะหนึ่งได้มักจะต้องมีองค์ประกอบของทั้งความรู้ ทักษะ ความสามารถ และ คุณลักษณะอื่นๆ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะการบริการที่ดี ซึ่งอธิบายว่า “สามารถให้บริการที่ ผู้รับบริการ ต้องการได้” นั้น หากขาดองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ความรู้ในงานหรือทักษะที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจต้อง หาข้อมูลจากคอมพิวเตอร์และคุณลักษณะของบุคคลที่เป็นคนใจเย็น อดทน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น แล้ว บุคคลก็ไม่อาจจะแสดงสมรรถนะของการบริการที่ดีด้วยการ ให้บริการที่ ผู้รับบริการต้องการได้

จากการศึกษาคำนิยามจากนักวิชาการหลายท่าน กล่าวถึงสมรรถนะ ผู้วิจัยสามารถ สรุปได้ว่า **สมรรถนะ** หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานส่งผลให้งานประสบความสำเร็จอย่าง มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ด้านคือ ความรู้ (Knowledge) ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ทักษะ (Skills) ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานนั้น ๆ และคุณลักษณะ (Attributes) พฤติกรรมส่วนบุคคลที่แสดงออกต่อการปฏิบัติงานนั้น ๆ

1.2 ความหมายและความสำคัญของสมรรถนะด้านดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีนักวิชาการให้ความหมายของสมรรถนะด้านดิจิทัลไว้อย่างหลากหลาย เนื่องจากสมรรถนะดิจิทัลเป็นตัวแปรที่ได้รับความสนใจและศึกษากันอย่างแพร่หลาย ในที่นี้ผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายไว้ดังนี้

Belolipetskaya et al. (2020) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง ลักษณะที่ ถูกกำหนดขึ้นโดยไม่เป็นเพียงเฉพาะทักษะความชำนาญเฉพาะทางอาชีพ ของบุคคลเท่านั้นแต่ยัง ครอบคลุมกว้างถึงความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมเชิงดิจิทัล

Gallardo-Echenique et al. (2015) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง ความสามารถที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการทำงาน การเรียน หรือการใช้เพื่อผ่อนคลาย ในเวลาว่าง พร้อมทั้งมีวิจารณญาณในการใช้ โดยทักษะจะรวมถึงความรู้ความสามารถที่อยู่ในหมวด เทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเก็บ กู้ ผลิต นำเสนอ ประเมิน แลกเปลี่ยนข้อมูล ตลอดจนการติดต่อสื่อสาร และ การใช้ข้อมูลร่วมกันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังเป็นข้อกำหนด หนึ่งของการจ้างงานในยุคดิจิทัลที่จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้ทักษะ ความรู้ และทัศนคติ ในการดำเนินงานให้เกิดผลสำเร็จ

Hatlevik et al. (2015) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง การที่บุคคลมี ความรู้ ความสามารถ และมีอุดมคติที่ส่งผลให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อปฏิบัติงาน แก้ไข ปัญหา ของตนเอง และสามารถใช้งานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

Calvani et al. (2008) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง การกระทำสิ่งใหม่ๆ ของบุคคลผ่านเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล การแก้ปัญหา การประเมิน การแบ่งปัน ความรู้กับผู้อื่นผ่านสื่อดิจิทัล และการสนับสนุนให้บุคคลเกิดความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในการ ดำเนินการต่าง ๆ ผ่านเทคโนโลยี

INTEF (2017) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นใหม่และเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาเทคโนโลยี ตลอดจนความคาดหวังในการเป็นพลเมืองในสังคมแห่งความรู้ ประกอบด้วย ทักษะและความสามารถที่หลากหลาย และมีขอบเขตในหลายด้านสาขาต่าง ๆ

กิตติพิศ โคนสันเทียะ (2565) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัล (digital competence) เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความเกี่ยวข้องในทางสังคมอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งในด้าน การทำงาน การสื่อสาร หรือการใช้ชีวิตประจำวัน โดยจะต้องมีทักษะพื้นฐานในด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในด้านการใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหา ประเมิน จัดเก็บข้อมูล สร้าง ข้อมูล นำเสนอและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อสื่อสารและทำงานร่วมกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ดลพรรษ พัฒนภูมิ (2563) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง ความรู้และ ความสามารถเกี่ยวกับเทคโนโลยีด้านดิจิทัลของตนเอง ที่นำมาประยุกต์ใช้กับการทำงานอย่างมี

ประสิทธิภาพ จะต้องนำความรู้ด้านดิจิทัลมาประยุกต์ใช้กับงานของตนเองเพื่อให้ได้งานที่มีประสิทธิภาพทั้งในด้านของเวลาและความถูกต้อง

กณิชา ศิริศักดิ์ (2559) สมรรถนะด้านดิจิทัล คือ ความสัมพันธ์ระหว่างคำว่า สมรรถนะและทักษะ ซึ่งสมรรถนะเป็นมากกว่าทักษะและความรู้โดยสมรรถนะจะเกี่ยวข้องกับความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการที่ซับซ้อน เกิดจากการสร้างและรวบรวมข้อมูลทั้งด้านความรู้ ทักษะด้านดิจิทัล

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2548) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัล คือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเข้าถึง จัดการ บูรณาการประเมินผล สร้าง ข้อมูล และสื่อสาร เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พรชนิตว์ ลีนาราช (2561) ให้ความหมายของ สมรรถนะดิจิทัล คือ ความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และเกี่ยวข้องกับความรู้ ความสามารถพื้นฐานในการใช้ในการทำงานกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศ

Gilster (1997) กล่าวว่า เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจ การใช้สารสนเทศในรูปแบบและจากแหล่งที่หลากหลายที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ครอบคลุมถึงความเข้าใจของบุคคลในการทำงานกับทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัลในทำนองเดียวกับ ความรู้ความเข้าใจในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศหรือวรรณกรรมที่เป็นสิ่งพิมพ์ การรู้ดิจิทัลยังเป็นแนวคิดและวิธีการคิด หรือความเชื่อที่ส่งผลต่อพฤติกรรม (Idea and mindset) โดยมีการใช้ทักษะเฉพาะหรือสมรรถนะในการทำงานร่วมกับสารสนเทศดิจิทัล

จากการศึกษาความหมายและความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัล นักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัลไว้มากมาย มีความคิดเห็นในบางส่วนที่สอดคล้องกันและมีบางส่วนที่แตกต่างกันตามบริบทของการศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์นิยามจากนักวิชาการหลายท่าน เพื่อให้ได้องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดของนักวิชาการจากหลากหลายท่านมาสังเคราะห์ โดยได้สังเคราะห์ความหมายและองค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัล เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังตารางที่ 2.1 นี้

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อกำหนดตัวแปร

ชื่อ	รายการ	Belolipetskaya et al. (2020)	Gallardo-Echenique et al. (2015)	Hatlevik et al. (2015)	Calvani et al. (2008)	INTEF (2017)	Spanish Government (2015)	กิตติพิศ โคนสันเทียะ (2565)	ดลพรพร พัทธภูมิ (2563)	กณิงชา ศิริศักดิ์ (2559)	Krumsvik (2007)	สุกัญญา รัชต์ธรรมโชติ (2548)	พรชนันต์ ลีนาราช (2561)	Gilster (1997)	ความถี่	การสังเคราะห์ของผู้อยู่วิจัย
1	ทักษะความชำนาญเฉพาะทางอาชีพ	/														
2	ความสามารถที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล		/				/								13	ทักษะด้านดิจิทัล
3	ทักษะด้านดิจิทัล			/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/		
4	ความเข้าใจเชิงดิจิทัล	/													9	ความรู้ด้านดิจิทัล
5	ความรู้ด้านดิจิทัล		/	/					/	/	/	/	/	/		
6	วัฒนธรรมของสังคมเชิงดิจิทัล	/													8	คุณลักษณะด้านดิจิทัล
7	ทัศนคติด้านดิจิทัล		/													
8	อุดมคติในเทคโนโลยี			/												
9	คุณลักษณะด้านดิจิทัล				/						/	/	/	/		
10	การกระทำสิ่งใหม่ๆ ของบุคลากรผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล				/										1	อื่นๆ
11	การพัฒนาเทคโนโลยี					/									1	

จากตารางที่ 2.1 พบว่านักวิชาการ 13 ท่าน ได้กล่าวถึงความหมายและองค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัล ที่เป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีไว้มากมาย ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จำนวนทั้งสิ้น 11 องค์ประกอบ และจัดเป็นกลุ่มเดียวกัน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสามารถสรุปได้ว่า **สมรรถนะด้านดิจิทัล** หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานบนเครือข่ายระบบดิจิทัลทุกรูปแบบอย่างเชี่ยวชาญ ส่งผลให้งานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ด้านดิจิทัล (Knowledge) ทักษะด้านดิจิทัล (Skills) และ คุณลักษณะด้านดิจิทัล (Attributes)

ในลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์รายละเอียด และได้กำหนดเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ แต่ละองค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของครู 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ด้านดิจิทัล (Knowledge)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) กล่าวว่า ความเข้าใจเชิงวิชาการ และวิชาชีพที่ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐควรมีเพื่อให้ปฏิบัติตามบทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวังในการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งความรู้พื้นฐานและความรู้ที่จำเป็น โดยต้องมีความรู้เทคนิคการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่สนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ และการทำงานร่วมกัน ความรู้ด้าน กฎหมายดิจิทัลและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ความรู้ด้านการจัดการ ความเสี่ยงดิจิทัล ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล

Hilberg J. Scott (2008) ได้กล่าวว่า มีความรู้พื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

อัคริมา บุญอยู่ (2561) กล่าวว่า ความรู้และความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

UNESCO (2008) ได้กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ดิจิทัลที่สำคัญ ดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการติดต่อสื่อสาร เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีอื่น ๆ
2. มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความเป็นจริงและความเป็นไปได้ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมาใช้
4. มีความเข้าใจพื้นฐานการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างถูกต้อง
5. มีความสามารถในการแยกแยะระหว่างโลกเสมือนจริง และโลกแห่งความจริง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563) ได้ประกาศกรอบแนวทางการพัฒนาความรู้ด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ในประเด็นการพัฒนาเริ่มแรก เพื่อให้ครูมีสมรรถนะด้านดิจิทัลที่สำคัญในการปฏิบัติประกอบด้วย

- 1) ความรู้ในการใช้งานคอมพิวเตอร์
- 2) ความรู้ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต
- 3) ความรู้ในการใช้งานเพื่อความมั่นคงปลอดภัย
- 4) ความรู้ในการใช้โปรแกรมประมวลคำ

- 5) ความรู้ในการใช้โปรแกรมตารางคำนวณ
- 6) ความรู้ในการใช้โปรแกรมการนำเสนองาน
- 7) ความรู้ในการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล
- 8) ความรู้ในการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์
- 9) ความรู้ในการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย
- 10) ความรู้ในการเข้าใจนโยบาย กฎหมายและมาตรฐาน

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2562) กล่าวว่า ความรู้ดิจิทัล หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจเชิงวิชาการและวิชาชีพที่บุคลากรต้องมีเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จลุล่วง ซึ่งในระยะสมบูรณ์ (Mature) มีองค์ประกอบด้วย

1. ความรู้พื้นฐานเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล ความรู้พื้นฐานที่บุคลากรภาครัฐทุกกลุ่มควรต้องมี เพื่อการทำงานในบริบทการเป็นรัฐบาลดิจิทัล จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

1.1 เทคนิคการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่สนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และการทำงานร่วมกัน

1.2 ความรู้ด้านการใช้งานเทคโนโลยีอย่างปลอดภัย รวมถึง ประเด็นทางสังคม ความเป็นส่วนตัว และจริยธรรม

1.3 ความรู้เกี่ยวกับหลักการสำคัญเกี่ยวกับข้อมูล การเลือกใช้ และการตีความข้อมูล

1.4 ความรู้ด้านกรอบธรรมาภิบาล มาตรฐาน หลัก แนวปฏิบัติที่ดี กฎหมายดิจิทัลและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.5 ความรู้เกี่ยวกับเป้าหมาย พันธกิจ กระบวนการทำงานและการให้บริการของหน่วยงาน

2. ความรู้ที่จำเป็นในการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล ความรู้ที่ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐแต่ละกลุ่มควรต้องมี ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับแนวทาง วิธีการในการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล

2.2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมองค์กรและการกำกับดูแล (enterprise architecture)

2.3 เทคนิคการออกแบบการให้บริการ

2.4 เทคนิคการสร้างทีม (team building) และการจัดการเครือข่ายการทำงาน

2.5 ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงดิจิทัล (digital risk management)

2.6 ความรู้เกี่ยวกับการทำงานและประยุกต์ใช้งานแบบไจล์ (agile)

- 2.7 ความรู้ด้านกระบวนการขั้นตอนการจัดทำแก้ไขเพิ่มเติมและยกเลิกกฎหมาย
- 2.8 ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ทิศทางการใช้งานเทคโนโลยีของผู้ใช้บริการ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงหลักของโลก (mega Trends)
- 2.9 ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อมโยงทิศทางนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ กับหน่วยงานและแผนการดำเนินงานขององค์กรเพื่อเป็นรัฐบาลดิจิทัล
- 2.10 ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจ
- 2.11 ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล (digital transformation)
- 2.12 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการโครงการ (project management)
- 2.13 เทคนิคการจัดการข้อตกลงระดับการให้บริการและการทำงาน (service-level agreement management)

Gilster (1997) นักวิชาการที่ศึกษาการรู้ดิจิทัลในยุคแรกๆ ให้นิยามไว้ว่า ความรู้ดิจิทัล เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจ การใช้สารสนเทศในรูปแบบและจากแหล่งที่หลากหลายที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ ครอบคลุมถึงความเข้าใจของบุคคลในการทำงานกับทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัลในตนเองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศหรือวรรณกรรม ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่คอมพิวเตอร์เครือข่ายนำเสนอ และรวมถึงการที่บุคคลนำเสนอสารสนเทศดิจิทัลด้วยความรู้ความเข้าใจ นอกจากนี้ Gilster ยังกล่าวว่าการรู้ดิจิทัลและประสิทธิภาพในการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสำคัญเท่าเทียมกัน

จากความหมายทั้งหมดข้างต้น สามารถกล่าวสรุปได้ว่า **ความรู้ด้านดิจิทัล** หมายถึง รู้และเข้าใจในวิธีการปฏิบัติงานของเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย ความรู้และเข้าใจวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ดิจิทัลผ่านรูปแบบที่หลากหลาย ความรู้และเข้าใจวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และงานด้านงานบริหารสถานศึกษา ความรู้และเข้าใจวิธีติดต่อสื่อสารบนเครือข่ายดิจิทัล ความรู้และเข้าใจวิธีประเมินความถูกต้องของข้อมูลก่อนเข้าสู่ระบบดิจิทัล ความรู้และเข้าใจวิธีการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบดิจิทัล ความรู้และเข้าใจวิธีการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปและแอปพลิเคชันต่างๆ ความรู้และเข้าใจวิธีการนำเสนอผลงานบนสื่อดิจิทัล ความรู้และเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ความรู้และเข้าใจวิธีการป้องกันภัยคุกคามที่เกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย

2. ทักษะด้านดิจิทัล (Skills)

การมีทักษะด้านดิจิทัลของครูในปัจจุบัน ที่การศึกษาอยู่ในยุคที่กำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่องแบบก้าวกระโดด ถือเป็นสิ่งสำคัญมากในการปฏิบัติงานตามนโยบายของผู้บริหาร

สถานศึกษา ในทุกด้านของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จ โดยมีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่าน ได้ให้ความหมายและกล่าวถึง ความสามารถด้านดิจิทัล ไว้ดังนี้

INTEF (2017) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) ทักษะทางเทคนิคในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
- 2) ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความหมายสำหรับการทำงาน การเรียน และการใช้ชีวิตประจำวันโดยทั่วไปในกิจกรรมต่าง ๆ
- 3) ความสามารถในการประเมินความเหมาะสมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมี วิจารณ์ญาณ
- 4) แรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมดิจิทัล สมรรถนะด้านดิจิทัลถือเป็น สมรรถนะหลักในระดับนโยบายของแต่ละประเทศ

Bowden (2007) กล่าวว่า เป็นความสามารถในการสร้างความรู้จากเทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องจากแหล่งต่าง ๆ มีทักษะการค้นคว้าผสมผสานกับการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณในการ ประเมินสารสนเทศที่ค้นได้โดยมีความ ระมัดระวังในเรื่องความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแหล่ง อินเทอร์เน็ตแหล่งที่ให้คำแนะนำและให้การช่วยเหลือ ความสามารถในการคัดกรองและจัดการ สารสนเทศที่ได้รับเข้ามา และความสามารถในการเผยแพร่ และตรวจสอบสื่อสารสนเทศต่างๆ กับการ เข้าถึงสารสนเทศ

Scott (2008) ได้กล่าวถึง การจำแนกทักษะดิจิทัล ไว้ดังนี้

1. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเข้าถึงข้อมูล การประเมินค่า และ การติดต่อสื่อสาร
2. มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการสร้าง หรือพัฒนาความรู้ใหม่ๆ หรือ ทักษะด้านอื่น
4. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารช่วยในการคิดแก้ปัญหา

กิตติพิศ โคนสันเทียะ (2565) ได้วิเคราะห์กรอบแนวคิดเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลของครู จากเอกสารของประเทศต่าง ๆ สามารถสกัดเป็นองค์ประกอบทักษะดิจิทัลที่สำคัญ ได้แก่

- 1) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมวิชาชีพ
- 2) การสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์
- 3) การจัดการทรัพยากรดิจิทัลทางการศึกษา
- 4) การวัดประเมินผล
- 5) การสอนและการเรียนรู้
- 6) การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน และ

The University Library of The University of Illinois (2014) ได้นิยามทักษะดิจิทัลของคนใน 3 ด้าน คือ 1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องมือสื่อสาร หรือเครือข่ายการค้นหา ประเมิน และสร้างสารสนเทศ 2) การใช้สารสนเทศในรูปแบบและแหล่งที่หลากหลายโดยสารสนเทศเหล่านี้ถูกนำเสนอผ่านทางคอมพิวเตอร์ และ 3) ความสามารถในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของบุคคลในสภาพแวดล้อมดิจิทัล

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2562) กล่าวถึงทักษะดิจิทัลว่า เป็นความสามารถ หมายถึง กลุ่มพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติงานที่บุคลากรต้องมี เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จลุล่วง ซึ่งในระยะสมบูรณ์ (Mature) มีองค์ประกอบด้วย

• DT600 วิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) เพื่อตีความและหาข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ

• DLit500 ผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริการสาธารณะ (Open Public Data)

• DLit600 ใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

• SPM200 ออกแบบองค์กรดิจิทัล (Future Design)

• DS300 ออกแบบนวัตกรรมบริการ

• DS600 ปรับปรุงกระบวนการงานและพัฒนาวัตกรรมการบริการเพื่อยกระดับคุณภาพ

การให้บริการดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

• DS700 บริหารจัดการประสิทธิภาพการให้บริการและการทำงานดิจิทัล

• SPM400 ริเริ่มและวางแผนโครงการภายใต้รัฐบาลดิจิทัล

• DTr200 บริหารจัดการกระบวนการเปลี่ยนแปลงสู่องค์กรดิจิทัล

• DLit100 เข้าถึงและตระหนักดิจิทัล

• DLit200 ใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันขั้นต้นสำหรับการทำงาน

• DLit300 ใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกัน

• DLit400 ประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน

• DG100 ปฏิบัติตามกฎหมาย กรอบธรรมาภิบาล (Governance Framework)

และหลักปฏิบัติ (Principles) ที่ดีด้านดิจิทัล

• DG200 กำกับและตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย กรอบธรรมาภิบาล

(Governance Framework) และหลักปฏิบัติที่ดีด้านดิจิทัล

• DT300 กำกับการใช้งานสถาปัตยกรรมองค์กร (Enterprise Architecture)

• DG300 ประยุกต์ใช้กรอบการดำเนินงานร่วมกันสำหรับพัฒนารัฐบาล

อิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Interoperability Framework)

• DT100 ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรดิจิทัล

- DG400 ปฏิบัติตามข้อตกลงระดับการให้บริการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Service-Level Agreement; SLA)

- DG600 จัดทำ แก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกกฎหมายเพื่อการปรับเปลี่ยนไปสู่รัฐบาลดิจิทัล

- DL300 เก่งกระบวนงาน เข้าใจองค์กรดิจิทัล และสื่อสารต่อยอดการเปลี่ยนแปลง UNESCO (2008) ได้กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทักษะดิจิทัลที่สำคัญ ดังนี้

1. มีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารตามคุณลักษณะเฉพาะได้อย่างเหมาะสม
2. มีความสามารถในการค้นคว้าผ่านเว็บไซต์
3. มีความสามารถในการใช้บริการพื้นฐานบนอินเทอร์เน็ต
4. มีความสามารถในการรวบรวมและประมวลผลข้อมูล
5. มีความสามารถในการแปลงข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กราฟิกหรือภาพเสมือนจริง

6. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา

7. มีความสามารถในการวินิจฉัยความน่าเชื่อถือของข้อมูล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) กล่าวว่า ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล คือ กลุ่มพฤติกรรมที่บุคลากรภาครัฐควรแสดงออกเพื่อให้ปฏิบัติ ตามบทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวังตามที่ระบุไว้ในมติคณะรัฐมนตรี เรื่องแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ โดยสามารถใช้งานดิจิทัลในการทำงานและในชีวิตประจำวัน อย่างถูกต้องและปลอดภัย

คณะกรรมการยุโรป (European Commission) ได้รับเอาการรู้ดิจิทัลมาเป็นแนวคิดหลักตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 โดยกำหนดชัดเจนว่า ทักษะด้านดิจิทัล เป็นความสามารถทางด้าน ICTและอินเทอร์เน็ต หรือเป็นความสามารถในการใช้ ICT อย่างมีประสิทธิภาพของประชาชน

นวัตพัฒน์ เก็มกาแมน (2563) กล่าวว่า ทักษะของบุคคลในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึง จัดการ บูรณาการ ประเมินค่า วิเคราะห์สังเคราะห์ รวมทั้งการสร้างความรู้ใหม่ สามารถพัฒนาเนื้อหา สร้างสรรค์สารสนเทศดิจิทัลในรูปแบบใหม่

พรชนิตร์ สีนาราช (2017) ให้ความหมายว่า ความสามารถพื้นฐานในการใช้ในการทำงานกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศ ได้แก่ ความสามารถในการค้นคืน การจัดการ การแบ่งปัน รวมถึงการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและจากแหล่งที่หลากหลาย ทักษะการคิดเชิง

วิพากษ์และทักษะทางด้านอารมณ์และทางสังคมโดยการมีตรรกะการคิดที่ถูกต้องและไม่ใช้อารมณ์ แต่ให้ความสำคัญกับเนื้อหา นอกจากนี้ยังต้องมีการมีทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงมีการตระหนักด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ตเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนรู้และการศึกษา

จากความหมายทั้งหมดข้างต้น สามารถกล่าวสรุปได้ว่า **ทักษะด้านดิจิทัล** หมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย ทักษะในการใช้งานวัสดุอุปกรณ์ดิจิทัลในการปฏิบัติงาน ทักษะในการสร้างสื่อจากเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะในการรวบรวมวิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลต่างๆ ในระบบคอมพิวเตอร์ ทักษะในการนำเสนอผลงานผ่านสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ ทักษะในการค้นคว้าผ่านเว็บไซต์และใช้บริการพื้นฐานบนอินเทอร์เน็ต ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่ออบรม/สัมมนาออนไลน์ หรือเพื่อประเมินการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ ทักษะในการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่เกิดจากการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัล ทักษะในการใช้งาน แอปพลิเคชัน/โปรแกรมสำเร็จรูป และทักษะในการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน

3. คุณลักษณะด้านดิจิทัล (Attributes)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) กล่าวว่า นิสัย ความชอบและแรงจูงใจของบุคลากรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานและความสำเร็จในงาน อันจะเป็นส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวังในการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ (1) มุ่งเป้าหมาย คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาได้ (2) เปิดรับประสบการณ์ใหม่ ริเริ่ม สร้างสรรค์ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (3) สื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นกล้าตัดสินใจ (4) พร้อมรับความเสี่ยง รับผิดชอบ (5) มีคุณธรรมจริยธรรม

Bowden (2007) ได้นำแนวคิดการรู้ดิจิทัลของ Gilster (1997) กล่าวว่า การตระหนักว่าคุณค่าเครื่องมือรูปแบบเดิมในบริบทร่วมกับสื่ออินเทอร์เน็ต การตระหนักในความสำเร็จของเครือข่ายบุคคล (People network) เสมือนเป็นแหล่งที่ให้คำแนะนำและให้การช่วยเหลือ

UNESCO (2008) ได้กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะดิจิทัลที่สำคัญ ดังนี้

1. มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในงานบุคคลและการทำงานเป็นทีม
2. มีความรับผิดชอบต่อการใช้เทคโนโลยี และตระหนักถึงหลักจริยธรรมจรรยาบรรณาการอยู่ร่วมกันในสังคมเครือข่าย
3. วิเคราะห์ทัศนคติสะท้อนกลับเมื่อมีการประเมินผลระบบสารสนเทศ
4. มีระดับความสนใจและติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ
5. ทำความเข้าใจกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการใช้เทคโนโลยี
6. คิดวิเคราะห์ประเมินค่าผลกระทบที่ได้รับจากเทคโนโลยี

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2562) กล่าวว่า คุณลักษณะดิจิทัล หมายถึง นิสัย ความชอบ และแรงจูงใจของบุคลากรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานและความสำเร็จในงาน ในระยะสมบูรณ์ (Mature) มีองค์ประกอบด้วย

- (1) มุ่งเป้าหมาย คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาได้
- (2) เปิดรับประสบการณ์ใหม่ ริเริ่ม สร้างสรรค์ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
- (3) สื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นกล้าตัดสินใจ
- (4) พร้อมรับความเสี่ยง รับผิดชอบ
- (5) มีคุณธรรมจริยธรรม

William & Minnian (2007) ให้นิยามถึง เจตคติการใช้ดิจิทัล ว่าเป็นแนวคิดกว้างๆ ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ จากแหล่งที่หลากหลาย และการใช้ความคิดแบบมีวิจารณญาณ เท่าๆ กับการรู้คอมพิวเตอร์ที่เน้นทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากความหมายทั้งหมดข้างต้น สามารถกล่าวสรุปได้ว่า **คุณลักษณะด้านดิจิทัล** หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีจริยธรรม มารยาท และการตระหนักถึงคุณค่าของระบบดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย การตระหนักถึงคุณค่าของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต การตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรม และมารยาทใน การอยู่ร่วมกันในสังคมเครือข่าย การปฏิบัติตามกฎหมายดิจิทัลอย่างเคร่งครัด การตระหนักถึงความปลอดภัยและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นบนเครือข่ายดิจิทัล การปฏิบัติงานอย่างรู้คุณค่าและบรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ

2. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

บริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร มีสถานศึกษาในความรับผิดชอบดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ดังนี้

2.1 สถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาช่วงชั้นปีที่ 1 - 6 ใน 2 จังหวัด จำนวน 66 โรงเรียน ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 44 โรงเรียน แบ่งเป็น 3 สหวิทยาเขต และจังหวัดชุมพร 22 โรงเรียน แบ่งเป็น 2 สหวิทยาเขต ดังนี้

2.1.1 สหวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 1 มีโรงเรียนจำนวน 14 โรงเรียน
มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 914 คน และมีนักเรียนจำนวน 17,964 คน

2.1.2 สหวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 2 มีโรงเรียนจำนวน 17 โรงเรียน
มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 793 คน และมีนักเรียนจำนวน 13,465 คน

2.1.3 สหวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 3 มีโรงเรียนจำนวน 13 โรงเรียน
มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 521 คน และมีนักเรียนจำนวน 9,653 คน

2.1.4 สหวิทยาเขตชุมพร 1 มีโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียน
มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 525 คน และมีนักเรียนจำนวน 9,512 คน

2.1.5 สหวิทยาเขตชุมพร 2 มีโรงเรียนจำนวน 12 โรงเรียน
มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 555 คน และมีนักเรียนจำนวน 9,649 คน

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี
ชุมพร หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่มี ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา
มัธยมศึกษาจังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำนวน
22 โรงเรียน มีบุคลากรทั้งหมด 1,110 คน (ข้อมูลบุคลากรประจำปีการศึกษา 2566 อ้างอิงจาก
HRMS ระบบบริหารงานบุคคลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร)

2.2 นโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

นโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2566

1. ด้านโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียน
 - 1.1 การดำเนินงานตามโครงการพาน้องกลับมาเรียน โดยนำเด็กที่หลุดออกจากระบบและเด็กที่ออกกลางคันกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา และลดอัตราการออกกลางคันเป็นศูนย์
 - 1.2 ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (SCSS) อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ
 - 1.3 นักเรียนจบการศึกษาภาคบังคับหรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด
 - 1.4 นักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ศึกษาต่อและหรือประกอบอาชีพตามศักยภาพ
2. ด้านคุณภาพผู้เรียน
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าพัฒนาสูงขึ้น หรือสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ

2.3 โรงเรียนปลอด 0 ร มส

3. ด้านคุณลักษณะและศักยภาพของผู้เรียน

3.1 นักเรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ เพื่อส่งเสริมความเลิศด้านต่าง ๆ ตามศักยภาพของนักเรียน

3.2 นักเรียนได้รับเกียรติบัตร โล่รางวัล การยกย่องชมเชย เชิดชูเกียรติและเป็นแบบอย่าง

3.3 นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และค่านิยมที่ดีงาม

4. ด้านผู้บริหาร ครู บุคลากร และสถานศึกษา

4.1 ผู้บริหาร ครู บุคลากร ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติและเป็นแบบอย่างที่ดี

4.2 ผู้บริหาร ครู บุคลากร ได้พัฒนาตนเองและวิชาชีพ มีส่วนร่วมหรือเป็นผู้นำแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษา

4.3 ผู้บริหาร ครู บุคลากร มีความรู้ทางด้านภาษา ทักษะดิจิทัล สื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์

4.4 สถานศึกษาได้รับรางวัลในการเข้าร่วมโครงการประเมินคุณภาพด้านต่าง ๆ

5. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและความปลอดภัยในสถานศึกษา

5.1 สถานศึกษา สะอาด ร่มรื่น สวยงามและปลอดภัย

5.2 มีระบบอินเทอร์เน็ต และอินเทอร์เน็ตไร้สาย (WIFI) ที่มีประสิทธิภาพ

5.3 ผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียน ปลอดภัยจากการถูกลักลอบ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และการใช้ความรุนแรงทุกกรณี

5.4 สถานศึกษาปลอดบุหรี่และสารเสพติด

5.5 การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ต้องมีระดับไม่ต่ำกว่า A หรือ AA

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

กิตติพิศ โคนสันเทียะ และคณะ (2565) ศึกษาสมรรถนะดิจิทัล : สมรรถนะใหม่สำหรับครูยุคปัจจุบัน กล่าวว่า ความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของครูในยุคดิจิทัลไม่ใช่เพียง

ความสามารถในการใช้สื่อ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการจัดการเรียนรู้แต่ครูในยุคนี้จำเป็นต้องมีสมรรถนะดิจิทัล ซึ่งหมายถึงการผสมผสานระหว่าง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำเสนอองค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้สำหรับครู ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมวิชาชีพ 2. การสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ 3.การจัดการทรัพยากรดิจิทัลทางการศึกษา 4.การวัดประเมินผล 5.การสอนและการเรียนรู้ 6.การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน และ 7.จริยธรรมและความปลอดภัย

สุกิจ อัครมหาเสนาวงศ์ และคณะ (2565) แนวทางการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัลในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัลในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัลในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มี ดังนี้ 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาดิจิทัล PDCA+TPM (Technology, Participation, Moral) 2) พัฒนาสภาพแวดล้อมและระบบสารสนเทศดิจิทัล 3) พัฒนาครูเพื่อการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัล ผลการประเมินความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

นันทิรัตน์ พิระพันธุ์ และคณะ (2561) การกำหนดกรอบสมรรถนะและนำเสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในศตวรรษที่ 21 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) กำหนดกรอบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในศตวรรษที่ 21 2) นำเสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย สมรรถนะด้านความรู้ 4 รายการสมรรถนะด้านทักษะ 9 รายการ และสมรรถนะด้านเจตคติ 20 รายการ 2) แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 แนวทาง

ภควรรณ อยู่เย็น (2563) ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล ของโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำ แผนการพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล พัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล และศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล โรงเรียนบ้านห้วยไผ่ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้ ผลการประเมินแผนพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัลด้านความถูกต้อง ความเหมาะสมความเป็นไปได้ และ ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยการพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัลโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นรูปแบบการอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นวิทยากร

อบรมครูกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อ สมรรถนะครูด้านดิจิทัลการสร้างห้องเรียน 4.0 ด้วย พลิกเกอร์ (Plicker) และการจัดการสารสนเทศด้วย Google Applications หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้ของครู เรื่อง สมรรถนะครูด้านดิจิทัล รวมถึงทำการสังเกต พฤติกรรมครูระหว่างการอบรม จากนั้นมอบหมายชิ้นงานจำนวน 5 ชิ้น เพื่อประเมินความสามารถใน ด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการนำสมรรถนะด้านดิจิทัลไปประยุกต์ใช้ ของครูโรงเรียนบ้านห้วย ฝៃ อำเภอยะปราชัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้เข้าอบรมทุกคนมีความก้าวหน้าในเรื่อง สมรรถนะครู ด้านดิจิทัล จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรมเท่ากับ 10.67 คะแนน และ คะแนนเฉลี่ยหลังการอบรม เท่ากับ 15.08 คะแนน คะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 4.25 โดยมีค่าเฉลี่ย ร้อยละของความก้าวหน้า เท่ากับ 21.25 ผลการสังเกตพฤติกรรมครู เรื่อง ความกระตือรือร้นและการ มีส่วนร่วม

วีระชัย ศรีวงษ์รัตน์ (2559) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการ เรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ใน สถานศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผลการวิจัยปรากฏผล ดังนี้ 1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ใน สถานศึกษา มีองค์ประกอบจำนวน 6 ด้าน และตัวชี้วัดจำนวน 39 ตัวชี้วัด 2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุ บันของสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ และด้าน สื่อและนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการ สร้างและพัฒนาหลักสูตร ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ใน สถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้าน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสื่อและนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3. ผลการประเมินแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา พบว่า โดยรวมมี ความสอดคล้องความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสอดคล้อง ความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

กชพร มั่งประเสริฐ (2560) ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา

สมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 2. เพื่อสอบถามสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นพัฒนาการสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 และ 3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คน ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูจำนวน 10 คน รวม 16 คน ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพปัญหาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 สรุปได้ดังนี้ ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ แต่ยังไม่เป็นครูมืออาชีพ การสร้างแรงบันดาลใจยังน้อย ควรเพิ่มเติมจิตวิญญาณความเป็นครูการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 ควรสอบถามความสนใจของครูการมีส่วนร่วม ร่วมมือร่วมใจ 2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรีจำนวน 14 ด้าน เรียงลำดับค่าดัชนีสูงสุด 2 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ/การวิจัย มีค่าดัชนี PNI modified = 0.57 2) ด้านการพัฒนาตนเอง (สร้างนวัตกรรม) มีค่าดัชนี PNI modified = 0.55 และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านภาวะผู้นำของครูมีค่าดัชนี PNI modified = 0.17 3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูยุค Thailand 4.0 ควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามแนวคิดของ จอห์น พี บาร์โลว์ (John P. Barlow. 2010), เฮนรี เจนกินส์ (Henry Jenkins, 2009), บริษัทอ็อกซ์ เอ็ด ดูเคชัน จำกัด (มหาชน) (2564) มี 5 องค์ประกอบดังนี้ 1) สื่อ เทคโนโลยีด้านการศึกษา 2) สารสนเทศด้านการศึกษา 3) เครือข่าย 4) การมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ 5) เทคโนโลยี

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Das.M.K, and Mrs. Nalinilatha.M. (2017) ศึกษาสมรรถนะการสอนของครูระดับมัธยมศึกษา โดยกล่าวว่า บทบาทของครูคือความเชี่ยวชาญ ประกอบด้วย บทบาททางวิชาการ การสอนและสังคม เชิงวิชาการ บทบาทครอบคลุมถึงลักษณะการสอน การสอน และการกำกับดูแล และลักษณะการสอน ได้แก่ บทบาทการสอน การประเมินค่า และการลดความซับซ้อน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุการสอน ความสามารถของครูระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำวิธีการสำรวจมาศึกษาความสามารถในการสอนระหว่างครูจากโรงเรียนรัฐบาลที่ได้รับการคัดเลือก โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสงเคราะห์ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้สุ่มตัวอย่างครู 300 คนจากโรงเรียนต่าง ๆ 8 แห่งซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอปากคาด คัดเลือกโดยผู้วิจัยโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการสอนระหว่างครูโรงเรียนมัธยมที่คัดเลือกมา โดยคำนึงถึงตัวแปรส่วนบุคคล เช่น เพศ สถานภาพการสมรสคุณสมบัติทางการศึกษา ประเภทของการจัดการ และประสบการณ์การสอน ผลการวิจัยของศึกษาช่วยค้นหาความสามารถในการสอนของครูระดับมัธยมศึกษาในสังคม

UKEssays (2018) ศึกษารูปแบบสมรรถนะของครูที่มีประสิทธิภาพ บทความนี้จัดทำขึ้นจากการทบทวนเอกสารวิจัย 13 ฉบับและหนังสือเกี่ยวกับความสามารถของครูโดยอิงตามแบบจำลองความสามารถของครูที่มีประสิทธิภาพซึ่งได้รับการแนะนำซึ่งสามารถนำมาใช้ในระหว่างการสรรหา การฝึกอบรม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และยังสามารถใช้เป็น หมายถึงค่าตอบแทนของอาจารย์ แบบจำลองสมรรถนะครูที่มีประสิทธิภาพ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ Concern for College, Concern for Self and Concern for Students ดังนั้น บทความนี้จึงจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะในตลาดวิชาการในปัจจุบัน และโดยเฉพาอย่างยิ่งในห้องเรียนทำให้เกิดครูที่มีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน ในสถานศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำนวน 22 โรงเรียน มีครูทั้งหมด 1,132 คน (ข้อมูลบุคลากรประจำปีการศึกษา 2566 อ้างอิงจาก HRMS ระบบบริหารงานบุคคลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำนวน 287 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดตามวิธีคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklists) ประกอบด้วย วิทยฐานะ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดทฤษฎีสมรรถนะด้านดิจิทัล เนื้อหาของข้อคำถามครอบคลุมสมรรถนะด้านดิจิทัล รวมจำนวน 26 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดตามวิธีคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านดิจิทัล เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด นิยามศัพท์เฉพาะ และการกำหนดเนื้อหาของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ศึกษาเครื่องมือการวิจัยเพื่อนำมาประยุกต์ใช้

2.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดขอบข่ายเนื้อหาของตัวแปรที่มุ่งศึกษาดังนี้

1) ผู้วิจัยนำแนวคิดสมรรถนะด้านดิจิทัล ตามแนวคิดของนักวิชาการต่างๆ INTEF (2017), Bowden (2007), Hilberg J. Scott (2008), UNESCO (2008), สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2563), กิตติพิศ โคนสันเทียะ และคณะ (2565), The University Library of The University of Illinois (2014), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564), นัทธิรัตน์ พิระพันธุ์ และคณะ (2561) สำนักงานข้าราชการพลเรือน ก.พ. (2562) และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นำมาเป็นกรอบในการวิจัย ประกอบด้วย สมรรถนะดิจิทัล มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้ด้านดิจิทัล (2) ทักษะด้านดิจิทัล (3) คุณลักษณะด้านดิจิทัล

2.2.3 ดำเนินการพัฒนาข้อคำถามและจัดเรียงรวมเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาซึ่ง ได้แก่ สมรรถนะดิจิทัล

2.2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ครบถ้วน

2.2.5 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงและผ่านการเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ (รายชื่อตามภาคผนวก) พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบสอดคล้องระหว่างกรอบนิยามตัวแปรและข้อคำถามที่ใช้วัดตัวแปรรวมทั้งความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2.2.6 นำแบบสอบถามที่ได้ทำการแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร สหวิทยาเขตจังหวัดชุมพร โรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร สหวิทยาเขตจังหวัดชุมพร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

3.1 ขออนุญาตขอความร่วมมือในการวิจัยจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร สหวิทยาเขตจังหวัดชุมพร จำนวน 22 โรงเรียน เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ประสานขออนุญาตผู้อำนวยการสถานศึกษาทั้ง 22 โรงเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและขอความร่วมมือจากสถานศึกษาในสังกัดในเรื่องดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามทั้งในรูปแบบออฟไลน์และออนไลน์

3.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากระบบออฟไลน์และออนไลน์ โดยในครั้งแรกเก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 250 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการติดตามครั้งที่ 2 อีกจำนวน 37 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 287 ฉบับ จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง และเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อได้แบบสอบถามแล้วก็จะนำผลที่ได้จากแบบสอบถามไปบันทึก และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องมาลงรหัส (Coding Sheet) แล้วนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การคำนวณหาค่าแจกแจง ความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร สหวิทยาเขตจังหวัดชุมพร โดยใช้การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลระดับสมรรถนะด้านดิจิทัล มีการแปลผลพิจารณาคะแนนจากระดับของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

4.51-5.00 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4 เปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กรณีที่พบว่ามีความแตกต่างค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
วิทยฐานะ		
ครูผู้ช่วย	69	24.04
ครู	56	19.51
ครูชำนาญการ	102	35.54
ครูชำนาญการพิเศษ	60	20.91
รวม	287	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	230	80.1
ปริญญาโท	57	19.9
รวม	287	100
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	120	41.81
5 – 10 ปี	81	28.22
11 – 15 ปี	41	14.29
15 ปีขึ้นไป	45	15.68
รวม	287	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 287 คน จำแนกตามระดับวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ปรากฏดังนี้

จำแนกตามวิทยฐานะ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับวิทยฐานะตำแหน่งครูชำนาญการ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 35.54 ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.91 ตำแหน่งครูผู้ช่วย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 24.04 และตำแหน่งครู จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51

จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒិการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 80.14 รองลงมามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.86

จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 41.81 รองลงมามีประสบการณ์การทำงาน 5 – 10 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 28.22 มีประสบการณ์การทำงาน 15 ปีขึ้นไป จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.68 และมีประสบการณ์การทำงาน 11 – 15 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพรโดยภาพรวม ผลปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวม

(n = 287)			
สมรรถนะด้านดิจิทัล	M	SD	แปลผล
1. ด้านความรู้ด้านดิจิทัล	4.13	0.57	มาก
2. ด้านทักษะด้านดิจิทัล	4.12	0.56	มาก
3. ด้านคุณลักษณะด้านดิจิทัล	4.11	0.53	มาก
รวมเฉลี่ย	4.12	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($M = 4.12, SD = 0.55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับได้แก่ ด้านความรู้ด้านดิจิทัล ($M = 4.13, SD = 0.57$) ด้านทักษะด้านดิจิทัล ($M = 4.12, SD = 0.56$) และด้านคุณลักษณะด้านดิจิทัล ($M = 4.11, SD = 0.53$)

2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร เป็นรายด้าน

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านความรู้ดิจิทัล

(n = 287)			
รายการ	M	SD	แปลผล
1. ทำนรู้และเข้าใจวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ดิจิทัลผ่านรูปแบบที่หลากหลาย	4.03	0.58	มาก
2. ทำนรู้และเข้าใจวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.22	0.56	มาก
3. ทำนรู้และเข้าใจ วิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านงานบริหารสถานศึกษา	4.06	0.56	มาก
4. ทำนรู้และเข้าใจวิธีติดต่อสื่อสารบนเครือข่ายดิจิทัล	4.26	0.58	มาก
5. ทำนรู้และเข้าใจวิธีประเมินความถูกต้องของข้อมูลก่อนเข้าสู่ระบบดิจิทัล	4.08	0.60	มาก
6. ทำนรู้และเข้าใจวิธีการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบดิจิทัล	4.13	0.51	มาก
7. ทำนรู้และเข้าใจวิธีการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปและแอปพลิเคชันต่างๆ	4.08	0.57	มาก
8. ทำนรู้และเข้าใจวิธีการนำเสนอผลงานบนสื่อดิจิทัล	4.12	0.59	มาก
9. ทำนรู้และเข้าใจ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.22	0.56	มาก
10. ทำนรู้และเข้าใจวิธีการป้องกันภัยคุกคามที่เกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย	4.19	0.60	มาก
รวมเฉลี่ย	4.13	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.3 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านความรู้ด้านดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($M = 4.13$, $SD = 0.57$) โดยรายการที่อยู่ในระดับสูงกว่ารายการอื่นในสามลำดับแรก ได้แก่ ทำนรู้และเข้าใจวิธีติดต่อสื่อสารบนเครือข่ายดิจิทัล ($M = 4.26$, $SD = 0.58$) รองลงมา คือ ทำนรู้และเข้าใจวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.22$, $SD = 0.56$) และรองลงมา คือ ทำนรู้และเข้าใจ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($M =$

4.22, $SD = 0.56$) ส่วนรายการที่อยู่ในลำดับต่ำกว่ารายการอื่น คือ ท่านรู้และเข้าใจวิธีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ดิจิทัลผ่านรูปแบบที่หลากหลาย ($M = 4.03, SD. = 0.58$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านทักษะด้านดิจิทัล

(n = 287)			
รายการ	M	SD	แปลผล
1. ท่านสามารถใช้งานวัสดุ อุปกรณ์ดิจิทัล ในการปฏิบัติงานได้	4.16	0.53	มาก
2. ท่านสามารถสร้างสื่อจากเทคโนโลยีดิจิทัลได้	4.11	0.62	มาก
3. ท่านสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวม วิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลต่างๆ ได้	4.18	0.55	มาก
4. ท่านสามารถนำเสนอผลงานผ่านสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่างๆ ได้	4.06	0.55	มาก
5. ท่านสามารถค้นคว้าผ่านเว็บไซต์และใช้บริการพื้นฐานบนอินเทอร์เน็ตได้	4.12	0.50	มาก
6. ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่ออบรม/สัมมนาออนไลน์ได้	4.06	0.45	มาก
7. ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอำนวยความสะดวกในการรายงานผลการปฏิบัติงานสอนเพื่อรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะได้	3.96	0.62	มาก
8. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่เกิดจากการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลได้	4.29	0.60	มาก
9. ท่านสามารถใช้ แอปพลิเคชัน/โปรแกรมสำเร็จรูปในการทำงานด้านการเรียนการสอน ได้	4.17	0.53	มาก
10. ท่านสามารถใช้ แอปพลิเคชัน/โปรแกรมสำเร็จรูปในการทำงานด้านการบริหารและดำเนินงานในสถานศึกษาได้	4.05	0.65	มาก
11. ท่านสามารถใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันได้	4.18	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.12	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านทักษะด้านดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($M = 4.12, SD = 0.56$) โดยรายการที่อยู่ในระดับสูงกว่ารายการอื่นสามลำดับแรก ได้แก่ ท่านสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่เกิดจากการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลได้ ($M = 4.29, SD = 0.60$) รองลงมา คือ ท่านสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวม วิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลต่างๆ ได้ ($M = 4.18, SD = 0.55$) และรองลงมา คือ ท่านสามารถใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันได้ ($M = 4.18, SD = 0.55$) ส่วนรายการที่อยู่ในลำดับที่ต่ำกว่ารายการอื่น คือ ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอำนวยความสะดวกในการรายงานผลการปฏิบัติงานสอนเพื่อรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะได้ ($M = 3.96, SD = 0.62$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านคุณลักษณะด้านดิจิทัล

(n = 287)

รายการ	M	SD	แปลผล
1. ท่านตระหนักถึงคุณค่าของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต	4.22	0.56	มาก
2. ท่านตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรม และมารยาทในการอยู่ร่วมกันในสังคมเครือข่าย	4.03	0.47	มาก
3. ท่านปฏิบัติตามกฎหมายดิจิทัล อย่างเคร่งครัด	4.12	0.49	มาก
4. ท่านตระหนักถึงความปลอดภัยและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นบนเครือข่ายดิจิทัล	4.09	0.64	มาก
5. ท่านใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิบัติงานอย่างรู้คุณค่าและบรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ	4.11	0.49	มาก
รวมเฉลี่ย	4.11	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านคุณลักษณะด้านดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($M = 4.11, SD = 0.55$) โดยรายการที่อยู่ในลำดับสูงกว่ารายการอื่นสามลำดับแรก ได้แก่ ท่านตระหนักถึงคุณค่าของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ($M = 4.22, SD = 0.56$) รองลงมา คือ ท่านปฏิบัติตามกฎหมายดิจิทัลอย่างเคร่งครัด ($M = 4.12, SD = 0.49$) และรองลงมา คือ ท่านใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ปฏิบัติงานอย่างรู้คุณค่าและบรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ ($M = 4.11, SD = 0.49$) ส่วนรายการที่อยู่ในลำดับที่ต่ำกว่ารายการอื่น คือ ท่านตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรม และมารยาทในการอยู่ร่วมกันในสังคมเครือข่าย ($M = 4.03, SD = 0.47$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ

ตารางที่ 4.6 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ

							(n = 287)
สมรรถนะด้านดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig	ผลทดสอบ
1. ด้านความรู้ด้านดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.183	5	0.237	1.097	0.362	ไม่แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	60.582	281	0.216			
	รวม	61.764	286				
2. ด้านทักษะด้านดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.408	5	0.282	1.397	0.226	ไม่แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	56.663	281	0.202			
	รวม	58.071	286				
3. ด้านคุณลักษณะด้านดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.069	5	0.214	1.043	0.392	ไม่แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	57.582	281	0.205			
	รวม	58.651	286				

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

(n = 287)

สมรรถนะด้าน ดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	sig	ผล ทดสอบ
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.179	5	0.23	1.214	0.303	ไม่ แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	54.568	281	0.19			
	รวม	55.746	286	4			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.6 พบว่าในภาพรวม สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ที่มีวิทยฐานะต่างกัน
มีระดับสมรรถนะดิจิทัลในด้านความรู้ด้านดิจิทัล ทักษะด้านดิจิทัล คุณลักษณะด้านดิจิทัล ไม่แตกต่าง
กัน

ตารางที่ 4.7 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวุฒิการศึกษา

(n = 287)

สมรรถนะ ด้านดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	sig	ผล ทดสอบ
1. ด้าน ความรู้ด้าน ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.855	2	0.428	1.993	0.138	ไม่แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	60.909	284	0.214			
	รวม	61.764	286				
2. ด้าน ทักษะด้าน ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.919	2	0.459	2.283	0.104	ไม่แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	57.153	284	0.201			
	รวม	58.071	286				

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

(n = 287)

สมรรถนะ	แหล่งความ	SS	df	MS	F	sig	ผล
ด้านดิจิทัล	แปรปรวน						ทดสอบ
3.ด้าน คุณลักษณะ ด้านดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.998	2	0.499	2.457	0.088	ไม่แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	57.654	284	0.203			
	รวม	58.651	286				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.921	2	0.460	2.385	0.094	ไม่แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	54.825	284	0.193			
	รวม	55.746	286				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่าในภาพรวม สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีระดับสมรรถนะดิจิทัลในด้านความรู้ด้านดิจิทัล ทักษะด้านดิจิทัล คุณลักษณะด้านดิจิทัลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

(n = 287)

สมรรถนะด้าน	แหล่งความ	SS	df	MS	F	sig	ผล
ดิจิทัล	แปรปรวน						ทดสอบ
1. ด้านความรู้ ด้านดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.787	3	0.262	1.217	0.304	ไม่ แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	60.977	283	0.215			
	รวม	61.764	286				

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

(n = 287)

สมรรถนะด้าน ดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	sig	ผล ทดสอบ
2. ด้านทักษะ ด้านดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.580	3	0.193	0.952	0.41 6	ไม่ แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	57.491	283	0.203			
	รวม	58.071	286				
3.ด้าน คุณลักษณะ ด้านดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.062	3	0.354	1.740	0.15 9	ไม่ แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	57.589	283	0.203			
	รวม	58.651	286				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.794	3	0.265	1.363	0.25 4	ไม่ แตกต่าง
	ภายในกลุ่ม	54.952	283	0.194			
	รวม	55.746	286				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่าในภาพรวม สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ที่มีประสบการณ์การ
ทำงานต่างกัน มีระดับสมรรถนะดิจิทัลในด้านความรู้ด้านดิจิทัล ทักษะด้านดิจิทัล คุณลักษณะด้าน
ดิจิทัลไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของ ครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร และ เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ซึ่ง ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการวิจัยระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.12, SD = .55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก พบว่าระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรู้ด้านดิจิทัล และระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ด้านที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ คุณลักษณะด้านดิจิทัล

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความรู้ด้านดิจิทัล ของครูในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร มีระดับสมรรถนะ อยู่ในระดับมาก ($M = 4.13, SD = 0.57$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทานรู้และเข้าใจวิธีติดต่อสื่อสารบนเครือข่ายดิจิทัล ($M = 4.26, SD = 0.58$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำที่สุด คือ ทานรู้และเข้าใจวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ดิจิทัลผ่านรูปแบบที่หลากหลาย ($M = 4.03, SD. = 0.58$)

ทักษะด้านดิจิทัล พบว่า ทุกรายการอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ทานสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่เกิดจากการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลได้ ($M = 4.29, SD = 0.60$) และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ คือ ทานสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอำนวยความสะดวกในการรายงานผล การปฏิบัติงานสอนเพื่อรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะได้ ($M = 3.96, SD = 0.62$)

คุณลักษณะด้านดิจิทัล พบว่า ทุกรายการอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านตระหนักถึงคุณค่าของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ($M = 4.22, SD = 0.56$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรม และมารยาทในการอยู่ร่วมกันในสังคมเครือข่าย ($M = 4.03, SD = 0.47$)

1.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานโดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2. อภิปรายผล

จากสรุปผลการศึกษาศมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ผู้วิจัยขออภิปรายประเด็นที่ค้นพบ ดังนี้

2.1 สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้านและทุกข้อ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลของครูผู้สอน โดยมีการจัดโครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการบริการข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในด้านสมรรถนะดิจิทัล อีกทั้งสำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ตระหนักและจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูให้อยู่ในเกณฑ์ระยะสมบูรณ์ ตาม ว6/2561

สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่เกิดจากการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร มีนโยบายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ให้ผู้บริหาร ครู บุคลากร มีทักษะการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัล สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร กลุ่มนโยบายและแผน, 2566) ตลอดจนให้มีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับนักเรียนในการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน และอีกทั้งอาจเนื่องจากการปฏิบัติงานซ้ำบ่อยครั้ง เป็นระยะเวลาานาน จนอุปกรณ์ดิจิทัลนับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวัน เมื่อเกิดปัญหาต่างๆเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์ดิจิทัล ก็

สามารถแก้ปัญหาเบื้องต้นได้ทันที และนอกจากนี้ยังมีหน่วยงานต้นสังกัดของข้าราชการ คือ สำนักงานข้าราชการพลเรือน ก.พ. (2561) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล ส่งผลให้ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐสามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทและสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยภัทร์ จิรบุญญโชติ (2559) กล่าวว่า ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทต่อการจัดการความรู้ของหน่วยงานต่าง ๆ ดังนั้นบุคลากรต้องมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจะได้มีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น รวมทั้งก่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับ สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2562) ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการติดตาม กระตุ้นและให้การสนับสนุนการดำเนินงานทางด้านดิจิทัลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอำนวยความสะดวกในการรายงานผลการปฏิบัติงานสอนเพื่อรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแนวทางในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานสอนเพื่อรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะ มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการอยู่ตลอดเวลาตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านคณะรัฐมนตรี จึงอาจส่งผลให้ครูขาดความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับแนวทางการรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะในปัจจุบัน ซึ่งปัจจุบันมีการปรับให้นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเอื้อประโยชน์ และอำนวยความสะดวกในการรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะ แต่ขาดความชัดเจนในวิธีการนำเข้าสู่ข้อมูลระบบดิจิทัล ส่งผลให้ภาพรวมของแต่ละโรงเรียนมีวิธีการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประเมินวิทยฐานะไม่ชัดเจน อีกทั้งการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบดิจิทัลของแต่ละโรงเรียนไม่ตรงกัน สอดคล้องกับ สืบศรีสุทธิประเสริฐ (2564) กล่าวว่า ครูจะมีวิทยฐานะได้จะต้องเข้ารับการประเมินเพื่อเลื่อนตำแหน่ง แต่หากลองลึก จะพบว่า รูปแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินมีรายละเอียดหลายส่วนที่แตกต่างไป โดยปรับเปลี่ยนตลอดเวลาตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ถึงแม้ว่าเจตนารมณ์ของหน่วยงานต้องการส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในอาชีพ มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งค่าตอบแทนตลอดจนส่งผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนและตัวคุณภาพของเด็กนักเรียน ที่จะได้รับการศึกษาที่ดีตามไปด้วย แต่เมื่อมีการกำหนดเกณฑ์ที่ไม่ชัดเจน ความยุ่งยากของเอกสาร ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเข้ารับประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ

2.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และจำแนก

ตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ที่มีตำแหน่งครูผู้ช่วย ตำแหน่งครู ตลอดจนมีวิทยฐานะชำนาญการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ และวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ตลอดจนปริญญาเอก ไม่ว่าจะมีความประสงค์การทำงานระยะกี่ปี ก็จะต้องเข้าร่วมโครงการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา สนองนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2566 ด้านการพัฒนากระบวนการและการบริการภาครัฐยุคดิจิทัล และสนองกลยุทธ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ที่ 4 พัฒนาผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่มืออาชีพ (รายงานประจำปีงบประมาณ 2566 ของ สพม.สฎ.ชพ.) ซึ่งโครงการนี้จัดขึ้นเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางด้านดิจิทัลของครูให้อยู่ในเกณฑ์ระยะสมบูรณ์ ตามแผนพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล ว6/2561 ซึ่งได้ถูกกำหนดจากหน่วยงานต้นสังกัด คือ สำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพรตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการเรียนสอนด้วยทักษะดิจิทัลในยุคปัจจุบัน จึงกำหนดแนวทางเข้าร่วมโครงการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลเพื่อให้ข้าราชการทุกคนในสังกัดปฏิบัติตาม ประกาศ เรื่อง ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล ตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ.2563 - พ.ศ. 2565 และบัดนี้ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพรทุกวุฒิการศึกษาได้เข้ารับการพัฒนาอยู่ในเกณฑ์ระยะสมบูรณ์ตาม ว6/2561 เรียบร้อยอย่างมีประสิทธิภาพ (รายงานประจำปีงบประมาณ 2566 ของ สพม.สฎ.ชพ.)ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ McClelland (1973 อ้างถึงใน สุภิญญา รัศมีธรรมโชติ, 2548) ที่ได้อธิบายว่าสมรรถนะเป็นบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบได้

3. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งเป็นข้อเสนอแนะเพื่อการนำวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพรควรจัดทำแผนการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านการเข้ารับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะเกณฑ์ใหม่ ให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ ต้องดำเนินการพัฒนาครูผู้รับการอบรมให้สามารถนำความรู้ทักษะ และเจตคติด้านดิจิทัล ไปใช้เพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์ต่อการรับการประเมินเลื่อนวิทยฐานะให้ชัดเจนมากที่สุดและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากเดิม

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูเพิ่มขึ้น เช่น การศึกษาแนวทางพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู หรือการศึกษาแนวทางพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในรูปแบบออนไลน์

3.2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู เพื่อให้เกิดเป้าหมายการวิจัยที่ต่อเนื่องและนำไปใช้ หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในการทำงานได้อย่างมีคุณภาพ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

บรรณานุกรม

- กฤษฎา บัวดก. (2564). สภาพการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ยุคดิจิทัลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 15 (3), 234-251
- กณิชา ศิริศักดิ์. (2559). การวิจัยหลักสูตรวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มลพัชร หินแก้ว. (2555). สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการประเมิน สมรรถนะครู. กรุงเทพฯ: สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวง ศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2464. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติพิศ โคนสันเทียะ. (2565). สมรรถนะดิจิทัล : สมรรถนะใหม่สำหรับครูยุคปัจจุบัน. วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. ปีที่ 22 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม.
- ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดีและฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี. (2560). การประยุกต์ใช้สมรรถนะ เพื่อพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560.
- ณัฐรัตน์ ผดุงถิ่น. (2564). ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐมและสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ดลหาราช พัฒนภูมิ. (2563). การพัฒนาต้นแบบการส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะด้านดิจิทัลของนักบัญชีใน องค์การเอกชนขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา บัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัครศักดิ์ คงคาสวัสดิ์. (2553). เริ่มต้นอย่างไรเมื่อจะนำ Competency มาใช้ในองค์การ. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

- นันทธีรัตน์ พิระพันธุ์ และคณะ. (2561). การกำหนดกรอบสมรรถนะและนำเสนอแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในศตวรรษที่ 21. วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University. ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2561.
- นลพรรณ ศรีสุข. (2558). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี. วิทยานิพนธ์. (การบริหารการศึกษา). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- นวพัฒน์ เก็มกาแมน. (2563). แนวทางการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บรรลุ ชินน้ำพอง. (2555). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปฐมสุข สีลาดเลา. (2560). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ปรัชญาดุษฎีนิพนธ์). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยภัทร์ จิรบุญโชติ. (2559). การประยุกต์ใช้ Google Apps ในการบริหารสารสนเทศของสถานศึกษา. สืบค้นจาก : <http://nakhonnayok.dusit.ac.th/wpcontent/uploads/2016/02/>.
- พิทักษ์ แก้วสืบ. (2560). สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูในสถานศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- พุทธชาติ พงษ์พิมาย. (2558). การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ชัยภูมิ.
- พรชนิตว์ ลีนาราช. (2561). ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. วารสารห้องสมุดคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปีที่ 61 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2560.
- พบศิริ ขวัญเกื้อ, ไมตรี จันทร์ธา, และ สมพร ญาณสูตร (2562). ปัญหาและความต้องการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 11(2), 1-9.

- ภควรรณ อยู่เย็น. (2563). *ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล ของโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่*. (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ภัทรพร เยาวรัตน์. (2565). *การศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนเรศวร, พิษณุโลก.
- ภาสกร หมั่นสา. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- รณรัตน์ ศรีเกื้อกลิ่น. (2559). *การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเมืองพัทธยา 5 (บ้านเนินพัทธยาเหนือ) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี*. (งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
- ราตรี วงศ์รัตนจันทร์. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วานิช บุญครอบ. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่และ มารุต พัฒนาผล. (2564). *สมรรถนะดิจิทัล: Digital Competency*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิลาวัลย์ โพธิ์ทอง. (2561). *เทคโนโลยีกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต*. Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences), 11(2), 18-26.
- สืบศรี สุทธิประเสริฐ (2564). *สภาพปัญหาในการทำวิจัยเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกระทรวงศึกษาธิการ*. วารสารข่าวสารวิจัยการศึกษา. 18,3 (กุมภาพันธ์-มีนาคม) :8-11.
- วรรณชัย จองแก. (2554). *การปฏิบัติตามสมรรถนะประจำสายงานของครู โรงเรียนวังเหนือวิทยา อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *ยุทธศาสตร์ การพัฒนาดิจิทัลเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. สืบค้นจาก : [http://asqa.psu.ac.th/news/policy_digital\(63-67\).pdf](http://asqa.psu.ac.th/news/policy_digital(63-67).pdf)
- สฤกษ์ดี เรื่องแก้ว. (2551). *สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็น องค์การ แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7*. (รายงานการศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมัย ดอนสมจิตร. (2556). *สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น*. (รายงานการศึกษาอิสระปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- सानิตา แดนโพธิ์. (2560). *สมรรถนะครูโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พุลประชาอุปถัมภ์)*. (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2561). *Digital Competencies (EU)*. สืบค้นจาก <https://ec.europa.eu/jrc/en/digcomp/digital-competence-framework>.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency based learning*. แผนกประมวลความรู้ ฝ่ายวิจัยและระบบสารสนเทศ สถาบันเพิ่มผลผลิต แห่งชาติ.
- สุกิจ อัครมหาเสนาวงศ์ และคณะ. (2565). *แนวทางการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้าน ดิจิทัลในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. *Journal of Modern Learning Development*.ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนมีนาคม 2565.
- สุนันท์ อ้อแสงชัย และทวีป พรหมอยู่. (2564). *ปัจจัยเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานและ สมรรถนะการปฏิบัติงานในยุคดิจิทัลของบุคลากรบริษัท ไทย ไชน่า ไฟเบอร์ออปติกส์ จำกัด*. *วารสารนวัตกรรมและการจัดการ*, 6(1), 51-64.
- สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์. (2548). *การจัดการขีดความสามารถ (Competency) ของบุคลากร: หัวใจ สำคัญของการพัฒนาอุดมศึกษาไทย*. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 2(6), 50-60.
- สำนักงานข้าราชการพลเรือน. (2562). *ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการ ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล*. สืบค้นจาก https://www.ocsc.go.th/digital_skill.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. (2566). *ประกาศนโยบายและจุดเน้น การดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร*. ปีงบประมาณ 2566.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. (2566). *รายงานประจำปีงบประมาณ 2566*.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2561) *การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากร มนุษย์เรื่อง สมรรถนะของข้าราชการ*. กรุงเทพฯ: กพ, 2552.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2560). *หลักเกณฑ์และวิธีการให้ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู มีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ สังคม. (2561). *กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัลสำหรับพลเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เรื่อง นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- อนุสร หงษ์ขุนทด. (2564). *ระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency : DC) สำหรับครูและ บุคลากรทางการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สืบค้น จาก <http://krukob.com/web/qqq>.
- อดิสร ก้อนคำ. (2553). *สมรรถนะของครู*. สืบค้นจาก : <https://www.kroobannok.com/30416>
- อดิศักดิ์ ด้านวังขวา. (2563). *สมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2*. สารวารสารโครงการทวีปปัญญาทางรัฐ ประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ, 3-14.
- อริยวัฒน์ เฉลิมกิจ. (2564). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วารสารมหาจุฬาริชาการ, 8(3), 192 - 204.
- อัครีมา บุญอยู่. (2561). *Digital Literacy คืออะไร*. วารสารกรมวิทยาศาสตร์บริการ. สืบค้นจาก <https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge/142-knowledges>.
- อานนท์ ศักดิ์วีระวิญญ์. (2547). *แนวคิดเรื่องสมรรถนะCompetency : เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง*, Chulalongkon Review. 1(6): 57-75 . กรกฎาคม-กันยายน.
- อุบลรัตน์ หนีวรารณ และคณะ (2557). *สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของครู*. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ปี ที่ 15 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม 2557-ธันวาคม 2557*.

- เอกสิทธิ์ ชนินทรภูมิ. (2554). *สมรรถนะครูกับการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน สาธิตใน จังหวัดนครปฐม*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Aviram, A. & Eshet-Alkalai, Y. (2006). Towards a theory of digital literacy: Three scenarios for the next steps. Retrieved From : http://www.eurodl.org/materials/contrib/2006/Aharon_Aviram.htm.
- Arnould de Nadaillac (2003). *A Ladder of Citizen Participation*. Journal of American Institute of Planners, 35(7), 216-224.
- Belolipetskaya, A., Golovina, T., Polyanin, A., & Vertakova, Y. (2020). Transformation of e personnel competency model in the context of the transition to the digital economy. Paper presented at the E3S Web of Conferences.
- Blankson, J. (2005). The use of technology by Faculty Members at Ohio University. Dissertation Abstracts International, 65(01), 68-A.
- Boam, R., & Sparrow, P. (1992). *The rise and rationale of competency-based approaches*. In R. Boam & P. Sparrow (Eds.), *Designing and achieving competency* (pp. 3–15). London: McGraw-Hill.
- Bowden, D. (2007). Origins and concepts of digital literacy. (p.19-34) In Lan kshear, C. & Knobel,M. (Eds.). *Digital literacies: Concepts, policies and practices*. New York: Lang Pub.
- Boyatzis, R.E. (1982). *The Competent Manager: A Model for Effective Performance*.
- Bryant, L., & Poustie, B. (2001). *Competence at work: Model for superior performance*. New York: John Wiley & Sons. John Wiley and Sons, Inc., New York.
- Calvani, A., Cartelli, A., Fini, A., & Ranieri, M. (2008). Models and instruments for assessing digital competence at school. Journal of E-learning Knowledge Society, 4(3), 183-193.
- Clark, Timothy J. (1999). *Success Through Quality*. Wisconsin: ASQ: Quality Press.
- European Commission. (2004). Key competences for lifelong learning: A European reference framework directorate-general for education and culture. Retrieved from: <http://europa.eu.int/com/education/policies/2010/doc/basicframe.pdf>.

- Gallardo-Echenique, E. E., de Oliveira, J. M., Marqués-Molias, L., Esteve-Mon, F., Wang, Y., & Baker, R. (2015). Digital competence in the knowledge society. *MERLOT Journal of Online Learning Teaching*, 11(1).
- Gilster, P. (1997). *Digital literacy*. New York: John Wiley & Son.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. 3 rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Hatlevik, O. E., Guðmundsdóttir, G. B., & Loi, M. (2015a). Digital diversity among upper secondary students: A multilevel analysis of the relationship between cultural capital, self-efficacy, strategic use of information and digital competence. *Computers Education*, 81, 345-353.
- Hilberg J. Scott. (2008). Undergraduate students Fluency with information and Communication technology. Retrieved June 25, 2020, from Toese University.
- INTEF. (2017). *Common Digital Competence Framework for Teachers – September*.
- Krumsvik, R. (2014). Teacher educators' digital competence, *Scandinavian Journal of Educational Research*, 58(3), 269-280, doi: 10.1080/00313831.2012.726273.
- Lloyd, C., and Cook, A. (1993). *Implementing standards of competence: Practical strategies for Industry*. London: Kogan Page.
- McClelland, D. C. (1973). *Testing for Competence rather than for Intelligence*. *American Psychologist*. 28 : 1-14.
- Oberlander, M., Beinicke, A., & Bipp, T. (2020). Digital competencies: A review of the literature and applications in the workplace. *Computers Education*, 146, 1-13.
- Redecker, C. (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Publications Office of the European Union, Luxembourg.
- Scott B. Parry. (1998). *Evaluation the impact of Training Alexandria*. VA : American Society for training and Development.
- Shermon, G. (2005). *Competency based HRM: A strategy resource for competency mapping, assessment and development centers*. New York: Tata McGraw-Hill.
- Thatcher. (1969). *Competency*. *Encyclopedic Dictionary*.

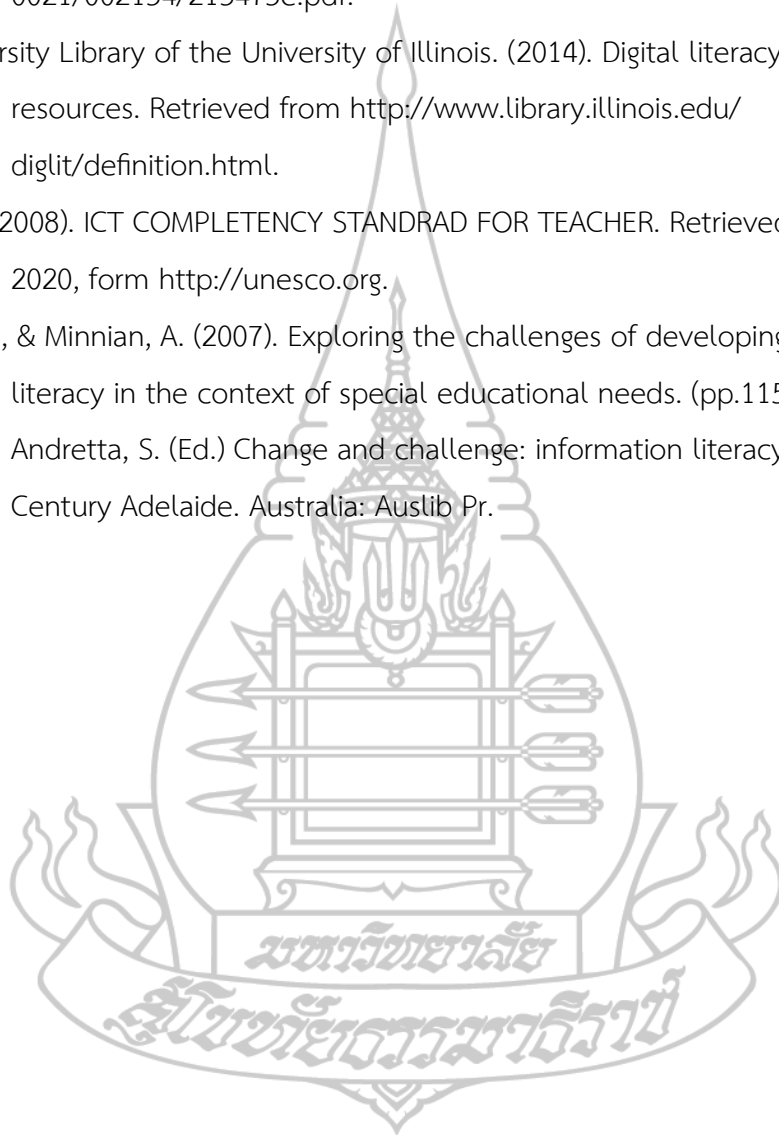
The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO).

UNESCO ICT Competency Framework For Teachers. [online] 2011. [cited 13 Mar. 2014]. Available from: <http://www.unesdoc.unesco.org/images/0021/002134/213475e.pdf>.

The University Library of the University of Illinois. (2014). Digital literacy definition and resources. Retrieved from <http://www.library.illinois.edu/digit/definition.html>.

UNESCO. (2008). ICT COMPLETENY STANDRAD FOR TEACHER. Retrieved August 18, 2020, form <http://unesco.org>.

William, P., & Minnian, A. (2007). Exploring the challenges of developing digital literacy in the context of special educational needs. (pp.115-144). In Andretta, S. (Ed.) Change and challenge: information literacy for the 21st Century Adelaide. Australia: Auslib Pr.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช

ที่ อว.0602.16 (ว) / ๑๐๕

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ท่าบองบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๒1 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ภักดิ์ ผลพฤกษา (รองผู้อำนวยการโรงเรียนท่ามะพร้าวคาทอลิก)

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสไบทิพย์ แสงอรุณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สมรรถนะ ด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ตามโครงการ การศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียน ด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศิริรัม)

รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายการศึกษาและสนับสนุนการเรียนรู้
รักษาการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 093-631-9223

ที่ อว.0602.16 (บ) / ๑๐๕

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

21 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.ภษมาพร ขาวฉัต (ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองหลังสวน)
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสไบทิพย์ แสงอรุณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สมรรถนะ ด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ตามโครงการ การศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นี้มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียน ด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศิริธรรม)

รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายการศึกษาและสนับสนุนการเรียนรู้
รักษาการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. 0-2504-8505
โทรสาร. 0-2503-3566-7
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 093-631-9223

ที่ อว.0602.16 (บ) / ๑๑5

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๒1 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอยื่นเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ฉันทิตา สอนสังข์ (อาจารย์กลุ่มงานวิจัย/วัดผลและประเมินผล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี)
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสไบพิชญ์ แสงอรุณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สมรรถนะ ด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ตามโครงการ การศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานวิจัย/วัดผลและประเมินผล ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและ ให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีjarom)

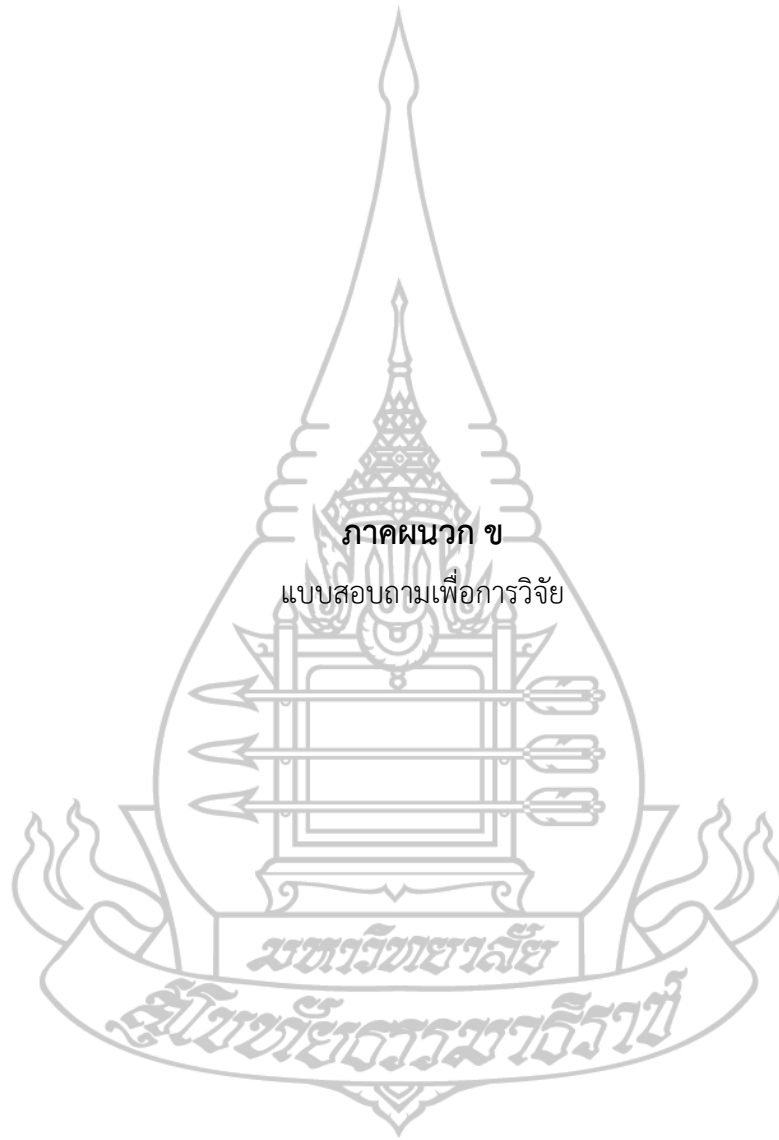
รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายการศึกษาและสนับสนุนการเรียนรู้
รักษาการแทนประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 093-631-9223

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาบริหารการศึกษา
แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อการวิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร และเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำแนกตามวิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

2. แบบสอบถามมีจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วิทยฐานะ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบให้ตรงความจริงมากที่สุด การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน และการปฏิบัติหน้าที่ของท่านแต่อย่างใด หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวไพบติพย์ แสงอรุณ โทรศัพท์ 093-6319223

E – mail : sabaithip.klinjan@gmail.com ID Line: sabai08

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยมา ณ โอกาสนี้

นางสาวไพบติพย์ แสงอรุณ
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

วิทยฐานะ

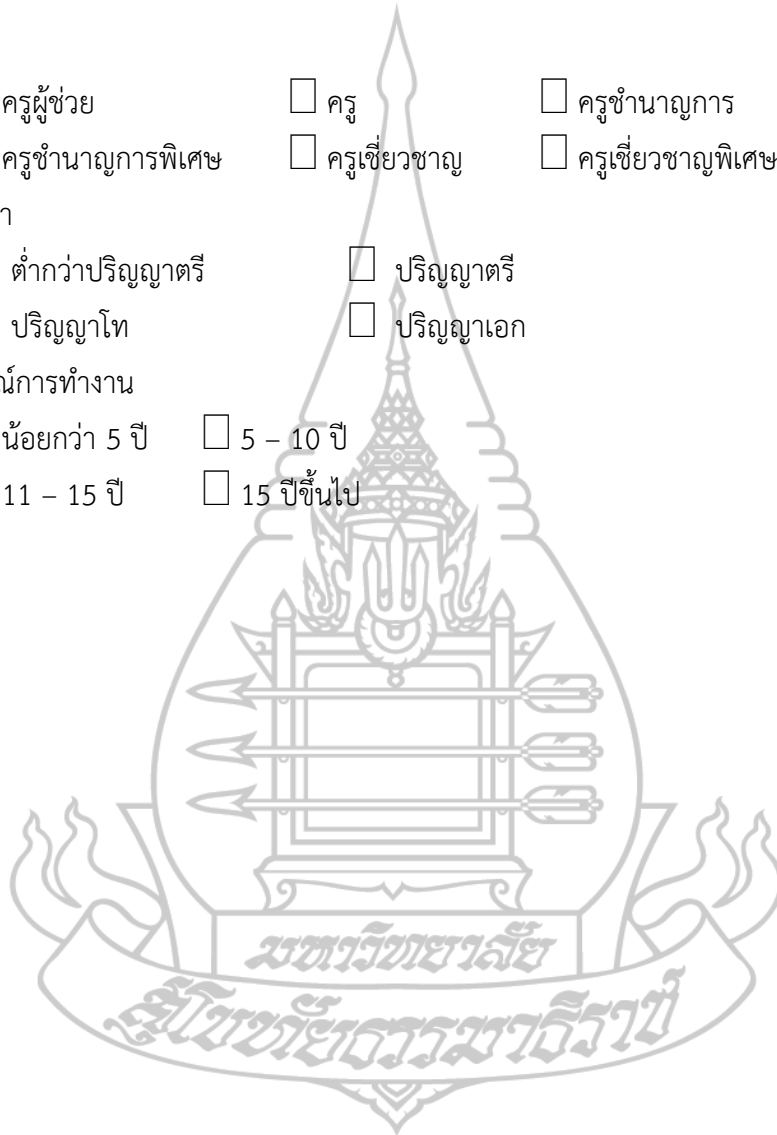
☐ ครูผู้ช่วย	☐ ครู	☐ ครูชำนาญการ
☐ ครูชำนาญการพิเศษ	☐ ครูเชี่ยวชาญ	☐ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

วุฒิการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก

ประสบการณ์การทำงาน

☐ น้อยกว่า 5 ปี	☐ 5 - 10 ปี
☐ 11 - 15 ปี	☐ 15 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2

ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

สุราษฎร์ธานี ชุมพร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง 5 4 3 2 หรือ 1 ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับระดับสมรรถนะด้านดิจิทัล โดยได้กำหนดค่าคะแนนดังนี้

5 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

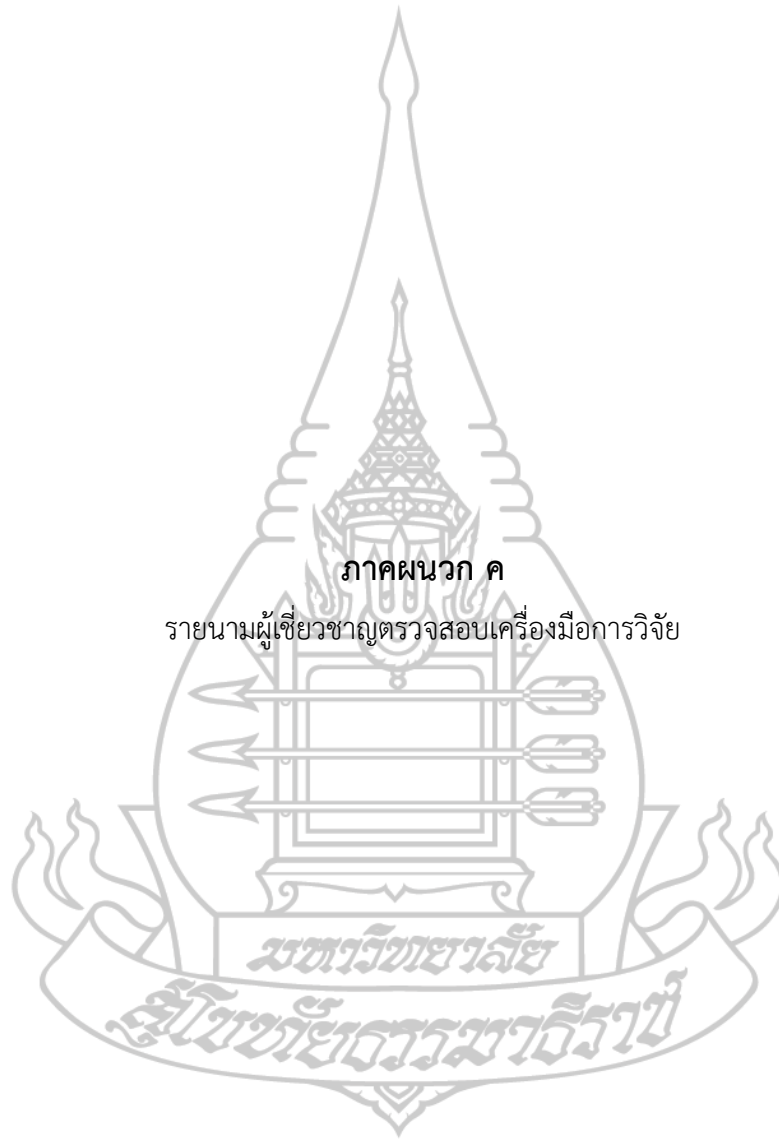
3 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ท่านมีสมรรถนะด้านดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา	ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ความรู้ด้านดิจิทัล						
(1.)	ท่านรู้และเข้าใจวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ดิจิทัลผ่านรูปแบบที่หลากหลาย					
(2.)	ท่านรู้และเข้าใจวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
(3.)	ท่านรู้และเข้าใจ วิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านงานบริหารสถานศึกษา					
(4.)	ท่านรู้และเข้าใจวิธีติดต่อสื่อสารบนเครือข่ายดิจิทัล					
(5.)	ท่านรู้และเข้าใจวิธีประเมินความถูกต้องของข้อมูลก่อนเข้าสู่ระบบดิจิทัล					

ข้อ	สมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา	ระดับสมรรถนะด้านดิจิทัลของครูในสถานศึกษา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
(6.)	ท่านรู้และเข้าใจวิธีการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบดิจิทัล					
(7.)	ท่านรู้และเข้าใจวิธีการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปและแอปพลิเคชันต่างๆ					
(8.)	ท่านรู้และเข้าใจวิธีการนำเสนอผลงานบนสื่อดิจิทัล					
(9.)	ท่านรู้และเข้าใจ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล					
(10.)	ท่านรู้และเข้าใจวิธีการป้องกันภัยคุกคามที่เกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย					
2. ทักษะด้านดิจิทัล						
(11.)	ท่านสามารถใช้งานวัสดุ อุปกรณ์ดิจิทัล ในการปฏิบัติงานได้					
(12.)	ท่านสามารถสร้างสื่อจากเทคโนโลยีดิจิทัลได้					
(13.)	ท่านสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวม วิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลต่างๆ ได้					
3. คุณลักษณะด้านดิจิทัล						
(22.)	ท่านตระหนักถึงคุณค่าของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต					
(23.)	ท่านตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรม และมารยาท ในการอยู่ร่วมกันในสังคมเครือข่าย					
(24.)	ท่านปฏิบัติตามกฎหมายดิจิทัล อย่างเคร่งครัด					
(25.)	ท่านตระหนักถึงความปลอดภัยและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นบนเครือข่ายดิจิทัล					
(26.)	ท่านใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิบัติงานอย่างรู้คุณค่าและบรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ					

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจเครื่องมือวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1 : ดร.ภักวดี ผลพถกษา (รองผู้อำนวยการโรงเรียน)

สถานที่ทำงาน โรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก

วุฒิการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ภาวะผู้นำการจัดการศึกษา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประสบการณ์หรือความชำนาญ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2 : ดร.กษมาพร ขวาลิต (ผู้อำนวยการโรงเรียน)

สถานที่ทำงาน โรงเรียนเมืองหลังสวน

วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนเมืองหลังสวน

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3 : ดร.จิณัฐตา สอนสังข์ (อาจารย์กลุ่มงานวิจัย/วัดผลและประเมินผล)

สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

วุฒิการศึกษา ศีษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต การวิจัยและประเมินทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประสบการณ์หรือความชำนาญ เชี่ยวชาญการวิจัยทางการศึกษา การวัดและ

ประเมินผล สถิติประยุกต์

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมาธิราช

ตารางแสดงค่า IOC รายข้อ

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านดิจิทัลของครู ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

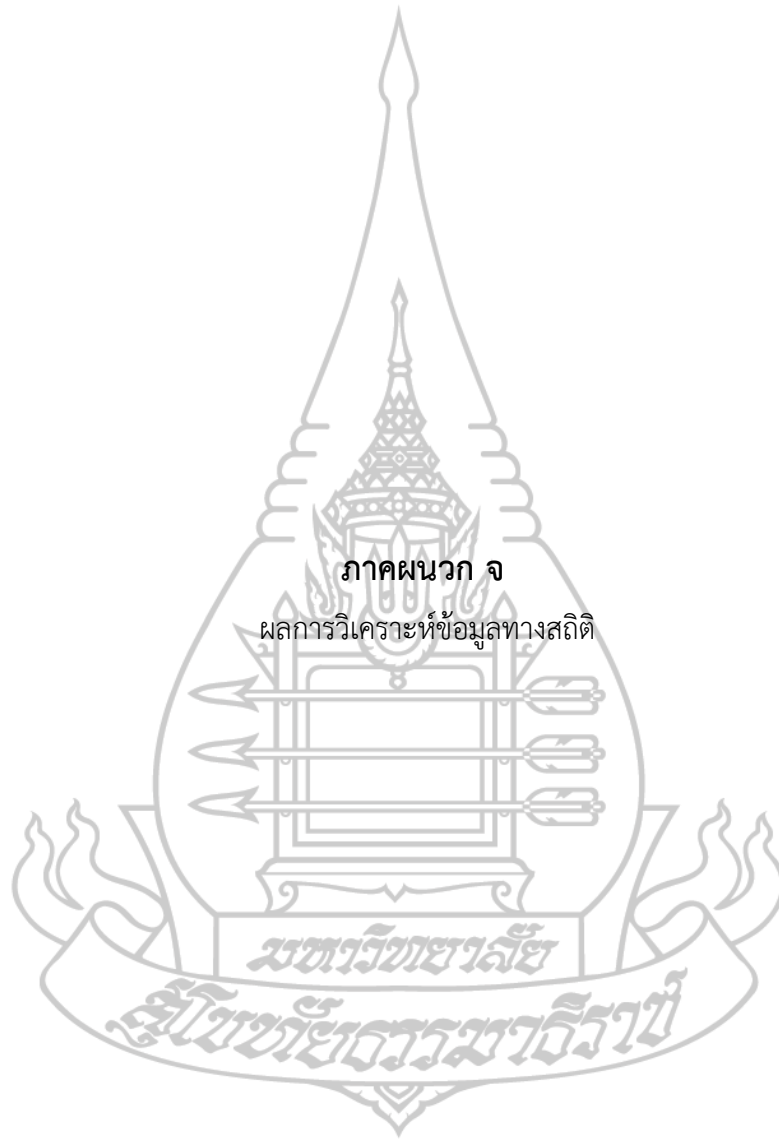
มัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม= $\sum R$	IOC $= \frac{\sum R}{N}$	แปล ผล
		1	2	3			
1. ความรู้ด้านดิจิทัล							
1.	ทำนรู้และเข้าใจวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ ดิจิทัลผ่านรูปแบบที่หลากหลาย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	ทำนรู้และเข้าใจวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.	ทำนรู้และเข้าใจ วิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านงาน บริหารสถานศึกษา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.	ทำนรู้และเข้าใจวิธีติดต่อสื่อสารบน เครือข่ายดิจิทัล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.	ทำนรู้และเข้าใจวิธีประเมินความถูกต้อง ของข้อมูลก่อนเข้าสู่ระบบดิจิทัล	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6.	ทำนรู้และเข้าใจวิธีการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบ ดิจิทัล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7.	ทำนรู้และเข้าใจวิธีการใช้งานโปรแกรม สำเร็จรูปและแอปพลิเคชันต่างๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8.	ทำนรู้และเข้าใจวิธีการนำเสนอผลงานบน สื่อดิจิทัล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9.	ทำนรู้และเข้าใจ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10.	ทำนรู้และเข้าใจวิธีการป้องกันภัยคุกคามที่ เกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ ความปลอดภัย	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม = ΣR	$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$	แปลผล
		1	2	3			
2. ทักษะด้านดิจิทัล							
11.	ท่านสามารถใช้งานวัสดุ อุปกรณ์ดิจิทัล ในการปฏิบัติงานได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12.	ท่านสามารถสร้างสื่อจากเทคโนโลยีดิจิทัลได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13.	ท่านสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวม วิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลต่างๆ ได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14.	ท่านสามารถนำเสนอผลงานผ่านสื่อดิจิทัล ในรูปแบบต่างๆ ได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15.	ท่านสามารถค้นคว้าผ่านเว็บไซต์และใช้ บริการพื้นฐานบนอินเทอร์เน็ตได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่ออบรม/ สัมมนาออนไลน์ได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17.	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอำนวยความสะดวกในการรายงานผลการ ปฏิบัติงานสอนเพื่อรับการประเมินเลื่อน วิทยฐานะได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18.	ท่านสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่เกิดจาก การใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19.	ท่านสามารถใช้ แอปพลิเคชัน/โปรแกรม สำเร็จรูปในการทำงานด้านการเรียนการ สอน ได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20.	ท่านสามารถใช้ แอปพลิเคชัน/โปรแกรม สำเร็จรูปในการทำงานด้านการบริหารและ ดำเนินงานในสถานศึกษาได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21.	ท่านสามารถใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลเพื่อ อำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม = ΣR	$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$	แปลผล
		1	2	3			
3. คุณลักษณะด้านดิจิทัล							
22.	ท่านตระหนักถึงคุณค่าของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23.	ท่านตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรมและมารยาทในการอยู่ร่วมกันในสังคมเครือข่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24.	ท่านปฏิบัติตามกฎหมายดิจิทัล อย่างเคร่งครัด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25.	ท่านตระหนักถึงความปลอดภัยและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นบนเครือข่ายดิจิทัล	-1	-1	+1	3	1	ใช้ได้
26.	ท่านใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิบัติงานอย่างรู้คุณค่าและบรรลุวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

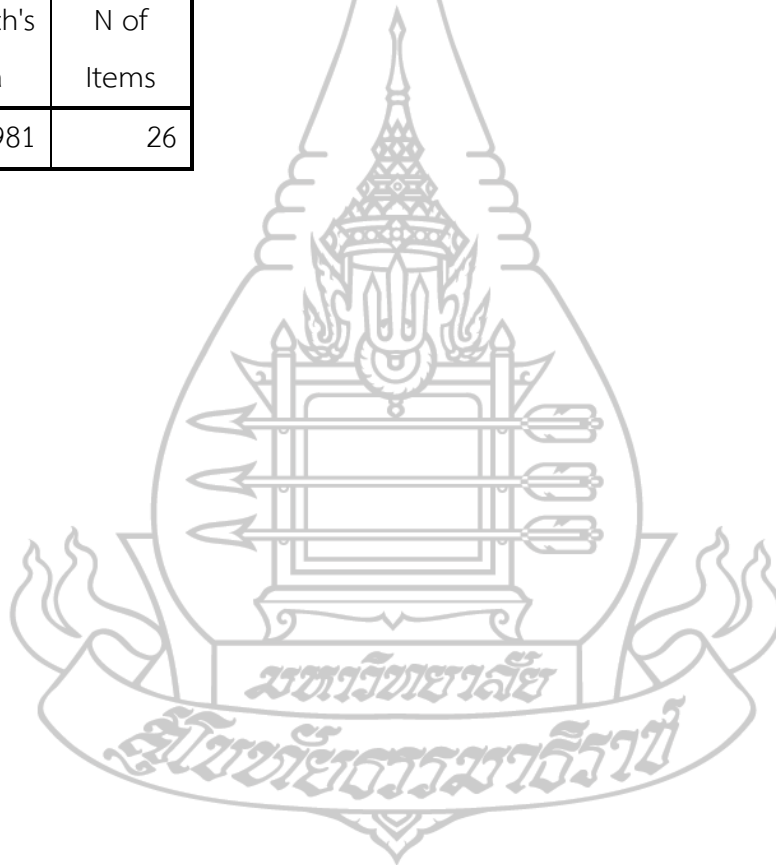
Scale ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.981	26

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางสไบทิพย์ แสงอรุณ
วัน เดือน ปี เกิด	8 กันยายน 2538
สถานที่เกิด	จังหวัดชุมพร
ที่อยู่ปัจจุบัน	108 หมู่ 4 ตำบลทุ่งคาวิต อำเภอละแม จังหวัดชุมพร
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พ.ศ.2561
ประวัติการทำงาน	ครูโรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก ตำบลท่าแซะ อำเภوتاแซะ จังหวัดชุมพร

